

Overzicht artikels ,verschenen in het "Krantje" Park Atlantis vanaf april 2012; over de geschiedenis, de renovaties van de residenties Iris en Mimosa in Park Atlantis.

- **Brutaliteiten in Park Atlantis - J1Nr4 – 2012**

(..) Iris en Mimosa in Park Atlantis is een gebouwencomplex waar niemand ongemerkt aan voorbij gaat. Sommigen vinden het schreeuwlelijk ander vinden het dan weer zeer interessant en zelfs mooi. Eigenlijk is het meer een beeldhouwwerk dan architectuur. (..)

- **On(t)roerend goed - J2 Nr3 – 2013**

(..) € 2,5 miljoen dat is het bedrag wat de eigenaars van Iris en Mimosa, verenigt onder de naam IrMi, zal moeten ophoesten om de buitenkant van hun gebouwen technisch en esthetisch weer in orde te brengen, met andere woorden, waterdicht en mooi ogend. (..)

- **Nu of nooit - J2Nr4 – 2013**

(..) Vandaag (beter laat dan nooit) staat de trein op de rails. Nadat we het verslag van de experts hebben bestudeerd, het lastenboek, opgesteld door het studie bureau, geanalyseerd en de diverse offertes van de aannemers hebben vergeleken, heeft het bestuur van IrMi, bijgestaan door de syndicus, het licht op groen gezet voor de onderneming Batsleer, om vanaf 6 januari volgend jaar, over te gaan tot de renovatiewerken van de 1ste fase van Iris en Mimosa. (..)

- **Ontmoeting met Marcel J. Jaminon - J3Nr1 – 2014**

(..) Krantje: Sommige bewoners zijn ervan overtuigd dat Iris en Mimosa samengesteld zijn uit een groep opeengestapelde geprefabriceerde cellen. Kunt u ons iets meer vertellen over het technische aspect van deze constructie en meer bepaald over de overhangende balkons?

Jaminon: Bij de start was dit inderdaad het idee. De cellen moesten verwijzen naar kleine appartementen, bedoeld voor in het weekend of een vakantie. Ik had mij voorgenomen om deze cellen ter plaatse te verwezenlijken, aan de lopende band, een beetje zoals bij de constructie van een auto. (..)

- **Dromen over Iris en Mimosa, dromen van het Park... als geld geen probleem is! – J3Nr2 – 2014**

(..) Dromen dat de renovatie van de gevels van IrMi een aanmoediging zal zijn om de laagbouw nog verder te renoveren, tot genoegen van elke bewoner. (..)

- **40 jaar ... Iris & Mimosa ... – J3Nr2 – 2014**

(..) De oorspronkelijk ontwerper en architect van IrMi, de heer M. Jaminon, zal bij deze gelegenheid eveneens aanwezig zijn om, samen met ons, feestelijk het glas te heffen op het 40 - jarige bestaan van deze residenties. (..)

- **Stand van zaken en verdere planning renovatiewerken IrMi – J4Nr2 – 2015**

(..) In januari 2015 is fase 2 van de renovatiewerken van start gegaan. De trappentoren met aangrenzende overlopen zullen tegen juni 2015 ook volledig in orde gezet worden en behandeld zijn tegen betonrot en waterinsijpeling. (..)

- **De Archibelgetorens van Vosseslag. – J4Nr3 – 2015**

(..) Vandaag bevinden we ons midden in fase II van het renovatieproject IrMi dat in totaal 4 fases zal tellen. (..) Voor zover ik nu al kan vaststellen mogen we trots zijn op het resultaat. Technisch spreken we van een “geventileerde voorzetgevel”. Het vochtprobleem zal eindelijk definitief opgelost zijn en we zullen onze isolerende ramen kunnen poetsen langs binnen n langs buiten. De overwinning van het goede op het kwade, als het ware. *Helemaal Archibelge dus.* (..)

- **In Iris vinden ze samen verven leuk- J5Nr1 – 2016**

(..) Niet alleen de buitenkant van het gebouw was aan renovatie toe. Na 40 jaar kon ook de binnenkant een opfrissing gebruiken. Bij Mimosa gaven ze het voorbeeld. In Iris konden ze niet achterblijven nu het gebouw een verjongingskuur ondergaat. De schilderwerken aan de buitenkant en in de liftkoker worden uitbesteed. Maar onze gangen schilderen, dat kunnen we wel zelf. (...)

- **Renovatie Iris-Mimosa Fase 3- J5Nr2 – 2016**

(..) De 3de fase van de IrMi-renovatie is een speciale, cruciale fase. Zij zal het afsluitstuk vormen van een zeer intense periode van vergaderingen, agenda's, lastenboeken, werfverslagen, keuzes, lof en kritiek, ups en downs.... (..)

- **One of the best Brutalist buildings around the world- J6Nr1 – 2017**

(..) De gebouwen van Iris-Mimosa zijn zo markant dat ze zijn opgenomen in de inventaris van Bouwkundig Erfgoed in Vlaanderen. Hierin worden zij beschreven als 'monumentale betonbouw'. Elders spreken architecten van een typisch voorbeeld van het Brutalisme. (..)

- **Renovatie Iris Mimosa – de laatste lootjes - J7Nr1 – 2018**

(..) In het voorjaar van 2018 zal de laatste fase van de renovatiewerken verder aangepakt worden. De daken van de bergingen zijn intussen al gerenoveerd. Voor het bestuur was het een helse karwei om te beslissen wat zou geleverd worden, wat aan betonherstel nodig is, welke vensters of deuren te herstellen of te vernieuwen zijn. (...)

- **Kunst in Park Atlantis – de sculpturen- J8Nr3 – 2019**

(..) Met de bouw van Iris en Mimosa had de architect wellicht het idee om er iets kunstig van te maken. Niet alleen door de originaliteit van het ontwerp op zich, maar ook door de verfraaiing op de grotere muuroppervlaktes met sculpturen. Ze zijn vooral te bewonderen op de muren van het vroegere restaurant, wat nu 'de bergingen' heet. (..)

- **Kom eens kijken - De sculpturen van IrMi - J8Nr4 – 2019**

(..) Volgens sommigen vormen de bergingen van Iris en Mimosa het mooiste wat het Park te bieden heeft. Daarmee bedoelen ze niet de binnenkant want die wacht nog op een opfrissingsbeurt. De buitenwanden ervan zijn voorzien van sculpturen met de meest bizarre vormen en tekeningen. Tijdens de afgelopen maand september werden deze wanden hersteld en geleverd. (..)

- **Zicht van bovenuit de piramiden - J9Nr1 – 2020**

(..) De zee was zichtbaar vanaf het vierde verdiep maar hoe hoger we gingen hoe mooier werd de horizon. Van boven op het achtste heb je een onderbroken zicht van Oostende tot Zeebrugge, een lijn slechts licht onderbroken door het hoge gebouw Astrid in Bredene. (..)

Brutaliteiten in Park Atlantis ?

Onder het motto : “you dont’t know what you got until you lose it!”

Dat we in Vosseslag, meer bepaald in Park Atlantis dan nog wel, de trotse bezitter zijn (maar we beseffen het duidelijk niet) van een gebouw dat beschouwd wordt als Bouwkundig Erfgoed aan onze Belgische kust en Internationaal geprezen wordt als voorbeeld van de Brutalistische stroming binnen de architectuur in de wereld, zal velen verbazen.

Ik heb het over de gebouwen Iris & Mimosa.

Toen ik vijf jaar geleden eigenaar werd van één van deze lucifersdoosjes of honingraten of gestapelde garageboxen... viel ik in de eerste plaats voor de omgeving waarin dit vreemde bouwwerk zich bevond.

De lamentabele staat waarin het park en het gebouw verkeerde nam ik er voor lief bij.

Al gauw moest ik ondervinden dat ik niet alleen geïnvesteerd had in een onconventioneel aandoende betonnen constructie die mijn intrigeerde, maar ook in een wespennest van problemen.

Park Atlantis heeft sinds zijn ontstaan in 1959 een bewogen geschiedenis achter de rug.

Oorspronkelijk opgericht door de socialistische VZW “Vrienden van de arbeidersjeugd” om de “kleine man” de kans te geven om, tijdens zijn “betaald verlof” te kunnen genieten van zee en zon, komen de gebouwen leeg te staan in 1984.

De hoogdagen van het socialisme waren voorbij en de centen waarmee het Park ondersteund werd, waren op.

Zo komt het terecht in handen van een projectontwikkelaar die er een vakantiepark van maakt inclusief subtropisch zwembad dat in 1988 zijn deuren opent.

Ik heb zelf het niet meegemaakt maar, naar horen zeggen was Park Atlantis ooit een zeer levendig recreatiepark waar meni-

Brutalité au Parc Atlantis ?

Sous le couvert du dicton : “Vous ne savez ce que vous avez jusqu’à ce que vous le perdiez !”, qu’à Vosseslag et plus particulièrement au Parc Atlantis, nous soyons (sans vraiment nous en rendre compte) les fiers propriétaires d’un immeuble qui est considéré comme un patrimoine architectural de la côte belge et estimé internationalement comme exemple du courant brutaliste dans l’architecture mondiale, va en étonner beaucoup !

Je pense ici aux résidences Iris & Mimosa.

Lorsqu’il y a cinq ans, je suis devenu propriétaire d’une “boite d’allumettes” , d’un “nid d’abeilles” ou d’un des “garages superposés” ... j’étais tombé sous le charme de l’environnement dans lequel se trouvait cet étrange bâtiment. L’état lamentable dans lequel le parc et l’immeuble se trouvaient, je l’ai pris avec ... par amour !?! Rapidement, je découvris que je n’avais pas seulement investi dans une construction de béton non conventionnelle qui m’intriguait mais aussi dans un guêpier bourré de problèmes.

Le Parc Atlantis a connu, depuis sa création en 1959, une histoire mouvementée. Construits à l’origine par l’ ASBL “Amis de la jeunesse travailleuse socialiste” pour donner la chance aux “petites gens” de pouvoir profiter de la mer et du soleil pendant les “congés payés”, ces bâtiments furent abandonnés en 1984. Les beaux jours du socialisme étaient passés et les fonds avec lesquels le Parc fut entretenu, étaient épuisés.

C’est ainsi que le parc arriva entre les mains d’un promoteur qui en fit un parc de vacances avec une piscine subtropicale qui ouvrit ses portes en 1988.

Je n’ai personnellement pas connu cette période mais, de ouï-dire, le Parc Atlantis était à l’époque, un centre récréatif très vivant dont de nombreuses familles ont gardé un souvenir inoubliable !

ge families onvergetelijke vakantie herinneringen aan hebben overgehouden.

Opeengegeven moment in het verhaal duikt er nog ergens een Nederlander op, die het Park van de vorige projectontwikkelaar weer overkoopt en dan met de Noorderzon verdwijnt wegens gesjoemel met centen... of zoiets, ik heb het maar van horen zeggen... In ieder geval...

Amper 9 jaar later in 1997 wordt het domein openbaar verkocht (curator?) en vanaf dan wordt het beheerd door een immobilienkantoor die de appartementen verkoopt aan particulieren en via een ander kantoor appartementen verhuurd. Eigenlijk is het toen langzaam maar zeker bergaf beginnen gaan.

De noodzakelijke investeringen en onderhoudswerken zijn ruim onvoldoende of worden niet opgevolgd. Er wordt onzorgvuldig omgegaan met de centen die de eigenaars elk jaar moeten ophoesten, het park brokkelt langzaam af, de mensen beginnen te morren, te klagen en zagen maar dat helpt het Park uiteraard niet om uit het dal te klauteren.

Toen ik mijn studiootje kocht in 2007 kreeg ik er bij iedere regenbui, een gratis douche en zwembad in mijn living bij. Maar dankzij een beetje inventiviteit, creativiteit en vooral koppigheid, ben ik erin geslaagd om het droog te krijgen en er mijn droomplekje van te maken.

Sinds tientallen jaren, zijn projectontwikkelaars, die vooral de waarde van de bebouwbare grond 10 ha in het park in het vizier hebben, actief om, op al dan niet geoorloofde wijze, proberen munt te slaan uit deze unieke zeldzame open ruimte aan onze Belgische kust

Tot vandaag ben ik de mening toegedaan dat in het verleden een bewuste verrotting strategie werd opgezet om naar de toekomst toe, de noodzaak van afbraak te kunnen motiveren. Bewijzen kan ik het uiteraard niet maar heel veel feiten wijzen in die richting.

Sinds een tweetal jaren bestaat er een kleine werkgroep in het Park die zich de wespennest van problemen heeft aangetrokken en besloten heeft om niet meer machteloos toe te kijken, maar ten strijde te trekken tegen de verloedering, de verkwisting... kortom tegen de definitieve ondergang van Park Atlantis. Dit allemaal op vrijwillige basis, engagement, uit idealisme zeg maar... Ja, dat bestaat nog!

De zwijgende meerderheid kijkt toe, bekritiseerd, keurt en zeurt als van oudsher. De beste stuurlui staan natuurlijk aan wal.

Naar aanleiding van een televisie uitzending over opmerkelijke architectuur aan onze Belgische kust (samenwerking VRT, RTBF) die kortelings zal opgenomen worden (o.a. in Park Atlantis), vond ik het belangrijk om dit stukje te schrijven en heb ik het uitsluitend over Iris & Mimosa omdat deze gebouwen in tv uitzending voornamelijk aan bod komen.

Een nieuwe generatie jongeren (toekomst !) is sterk geïnteresseerd in de jaren '60-'70, vraagt zich af hoe hun ouders dachten, leefden, hun vakantie doorbrachten... Ik ben heel blij met deze media aandacht die op geen beter moment kon komen.

We staan in ons park echt op een keerpunt. De patiënt "Park Atlantis" wordt langzaam wakker uit zijn coma. De revalidatie zal altijd veel te langzaam gaan en met ups en downs maar als we ooit weer rechtop willen lopen hebben we geen keuze. No pain, no gain!

A un moment donné, un Hollandais serait arrivé dans l'histoire, aurait racheté le Parc et aurait presque aussitôt mis la clé sous le paillason pour disparaître avec la caisse ou quelque chose comme ça; j'en ai seulement entendu parler mais, en tout cas ... 9 ans plus tard, en 1997, le domaine fut mis en vente publique (curateur ?) et depuis lors, fut géré par l'immobilière qui a vendu les appartements à des particuliers et un autre bureau qui assura la location des appartements. Au fond, c'est depuis lors que, lentement mais sûrement, la descente aux enfers commença.

Les investissements nécessaires et travaux d'entretien sont insuffisants et pas bien suivis. L'argent que les propriétaires doivent "cracher" chaque année n'est pas utilisé à bon escient, le parc s'effrite lentement, les gens commencent à grogner, à se plaindre et à rabâcher mais cela n'aide strictement pas le Parc à sortir du fossé.

Lorsque j'ai acheté mon studio, en 2007, je reçu avec chaque averse, une douche gratuite et une piscine dans mon living mais, grâce à un peu d'inventivité, de créativité et surtout de l'entêtement, j'ai réussi à le maintenir sec et à en faire un petit coin de rêve !

Depuis des dizaines d'années, des promoteurs - qui ont principalement en point de mire, les 10 ha. de terrain à bâtir - tentent, comme ce n'est pas permis, de soutirer de l'argent de cet espace remarquable et unique sur la côte belge.

Jusqu'à ce jour, je m'étais fait à l'idée que par le passé, une stratégie volontaire de laisser pourrir les choses avait été mise en place afin de pouvoir ensuite motiver la nécessité d'abattre les immeubles en ruines ! Bien sûr, je ne peux rien prouver mais beaucoup de faits vont dans ce sens.

Depuis deux ou trois ans, il existe, dans le Parc, un petit groupe de travail qui se soucie de ce "guêpier" et qui a décidé de ne plus regarder impuissant mais de faire la guerre contre la dégradation, le gaspillage ... voire le déclin définitif du Parc Atlantis. Tout cela bénévolement, un engagement par idéal ... oui, cela existe encore ! La majorité silencieuse observe, critique, contrôle et rabâche comme de tout temps ... "Le meilleur pilote reste à quai!"

A l'occasion d'une émission télévisée quant à l'architecture remarquable de la côte belge (une coproduction de la VRT et de la rtbf) qui sera très prochainement enregistrée (entre autres, au Parc Atlantis), j'ai trouvé important d'écrire cette prose et plus particulièrement pour Iris & Mimosa puisque ces immeubles sont précisément concernés par cette émission.

Une nouvelle génération de jeunes (l'avenir !) est fort intéressée par les années 60 - 70 et se demande comment leurs parents pensaient, vivaient, passaient leurs vacances, etc ... Je suis enchanté de l'attention de ces média qui ne pouvaient tomber à un meilleur moment. Nous sommes à un tournant de la vie de notre Parc. Le malade "Parc Atlantis" sort lentement de son coma. La revalidation sera très lente, avec des hauts et des bas mais si nous voulons un jour nous redresser, nous n'avons pas le choix. On n'a rien sans peine !

Iris & Mimosa

De gebouwen Iris en Mimosa, werden opgetrokken in 1974 en zijn volgens het weinige wat erover nog te lezen valt, gebouwd door de architecten Marcel Dubois en Jaminin Associés uit Luik. Een architectenbureau dat van de aardbodem verdwenen is en blijkbaar weinig sporen heeft nagelaten.

De vormgeving is gebaseerd op een huizencomplex dat in 1967 in Montreal (Canada) werd gebouwd naar aanleiding van de Expo 67, "Habitat 67" (zie Google) en dat de nieuwe stroming in de architectuur van die tijd "Het Brutalisme" vertegenwoordigt.

Een stijl die voortvloeit uit het modernisme van Le Corbusier en Mies van der Rohe.

Heel veel gebouwen met een sociale functie over heel de wereld universiteiten, bibliotheken, theaters, musea, kerken, ministeries... werden en worden nog vandaag op deze manier gebouwd.

Ik kan daar nog wel enkele pagina's over uitweiden maar als je daarvoor interesse hebt, is Google je beste vriend.

Iris en Mimosa in Park Atlantis is een gebouwencomplex waar niemand ongemerkt aan voorbij gaat. Sommigen vinden het schreeuwelijk ander vinden het dan weer zeer interessant en zelfs mooi. Eigenlijk is het meer een beeldhouwwerk dan architectuur.

Brutalisme is ook meer een architectonische filosofie dan een stijl, dikwijls geassocieerd met een socialistische utopische ideologie.

Als lid van de groep "toekomst- visie" ben ik voorstander om de (in mijn ogen) unieke eigenheid van ons Park te conserveren, meer te accentueren en zeker te actualiseren.

Dat dit enkel kan lukken met het vrijwillige engagement van zoveel mogelijk eigenaars en zal gepaard gaan met, de iets minder vrijwillige (verplichtte) grote kosten. Dit is onvermijdelijk en zal daarom zeker veel weerstand opwekken. Nochtans moeten we goed beseffen dat we weinig keuze hebben.

Ofwel leggen we ons lot in handen van nog eens een bouwpromotor die, vooral gejaagd door de winst, onze miserie met veel plezier tegen een prijsje zal overnemen, alles platgooien en er een zoveelste "meer van hetzelfde" exclusieve vakantiedorp zal op uitbouwen.

Dat is de weg van de minste weerstand. Waarmee ik zeker niet wil gezegd hebben dat we niet kunnen samenwerken met een bouwpromotor.

Ofwel nemen we ons lot in eigen handen en behandelen we het Park met het respect dat het verdient. Met het besef van de unieke waarde die deze open groene plek en zijn gebouwen, in een sociaal bewogen verleden aan onze kust vertegenwoordigde en in de toekomst opnieuw kan hebben.

De wetenschap dat P.A. een gegeven kan zijn, waarmee we ons kunnen onderscheiden en positioneren als het enige park dat zijn rust en integriteit heeft weten te bewaren in een agressieve verkavelingsmarkt aan onze kust.

Hieraan kunnen meewerken is de beste remedie tegen zeuren en de enige manier om uit de neerwaartse spiraal te geraken.

(wordt zeker vervolgd).

Marc Coessens

Iris & Mimosa

Les immeubles Iris et Mimosa furent construits en 1974 et, selon le peu de documents que l'on puisse trouver, ont été construits par les architectes associés Marcel Dubois et Jaminin de Liège. Un bureau d'architectes qui a disparu de la surface de la terre en laissant peu de traces derrière lui.

La configuration s'apparente à "Habitat 67", un immeuble qui fut construit en 1967 au Canada à l'occasion de "Expo 67" (voir sur Google) et qui représentait le nouveau courant d'architecture de l'époque: "le brutalisme". Un style qui est issu du modernisme de Le Corbusier et Mies van der Rohe. Partout dans le monde, beaucoup d'immeubles à fonction sociale ont été construits et sont encore construits de cette manière: des universités, des bibliothèques, des musées, des églises, des ministères, ...

Je pourrais discourir de longues pages encore à ce sujet mais, si vous vous y intéressez, Google sera votre meilleur partenaire !

Iris et Mimosa sont un complexe immobilier pour lequel personne ne reste indifférent. Certains le trouvent affreux, d'autres le trouvent très intéressant et même beau. En fait, c'est plus de la sculpture que de l'architecture.

Le brutalisme est plus une philosophie architectonique qu'un style, souvent associé à une idéologie socialiste utopique.

Comme membre du groupe "vision du futur"(du Parc), je suis partisan de conserver la particularité unique du Parc, l'accentuer et certainement l'actualiser. Cela ne peut réussir qu'avec l'engagement bénévole du plus grand nombre de propriétaires possible et va de paire avec de gros investissements ... un peu moins volontaires mais indispensables ! C'est inévitable et va certainement engendrer des résistances. Pourtant, nous devons bien nous rendre compte que nous avons peu de choix.

Soit nous laissons notre sort entre les mains d'un promoteur en recherche de profit qui reprendra avec plaisir notre misère pour un prix dérisoire, raser le tout et reconstruira un Xième village de vacances exclusif, semblable à tant d'autres. C'est la voie "passive". Je ne veux pas dire pour autant que nous ne pouvons pas travailler avec un promoteur.

Soit nous prenons notre sort entre nos mains et nous traitons le Parc avec le respect qu'il mérite en ayant conscience de la valeur unique que cet espace vert et ses résidences avaient à la côte dans un passé social mouvementé et pourrait connaître à nouveau dans le futur.

Soyons conscient qu'avec le Parc Atlantis, nous pouvons nous distinguer et nous positionner comme étant le seul parc de la côte belge qui a su préserver sa tranquillité et son intégrité face au marché agressif des lotissements.

Pouvoir y travailler ensemble est le meilleur remède contre le défaitisme et la seule façon de sortir de la spirale infernale.

(aura certainement une suite.)

Marc Coessens

On(t)roerend goed

Een renovatieproject tot een goed einde brengen is een uitdaging die niet alleen veel positieve energie en doorzettingsvermogen van de opdrachtgever eist maar evenredig daaraan, voldoende financiële armslag vergt.

Heel wat goede huwelijken stranden op verbouwingsprojecten. Onze leuze moet dus zijn: "Vooraf gene paniek en bijeen blijven!" zoals ze in Antwerpen zeggen. Dat lukt ons (de RvME- IrMi, de syndicus in ABG-), tot hertoe zeer wel, we mogen spreken van een constructieve samenwerking....

€ 2,5 miljoen dat is het bedrag wat de eigenaars van Iris en Mimosa, verenigt onder de naam IrMi, zal moeten ophoesten om de buitenkant van hun gebouwen technisch en esthetisch weer in orde te brengen, met andere woorden, waterdicht en mooi ogend. Individueel komt dat neer op een kost van ongeveer € 20.000/eigenaar, gespreid over 4 jaar. "Dat is gene kattepis" zou onze net gepensioneerde nieuwsanker van de VRT, Jan Becaus in een ander verband, terecht opmerken. Zaak is dus om het hoofd koel te houden en de knip of minstens een oog op onze portemonnee.

Dat die kost nu zo buitensporig hoog lijkt, is het logische gevolg van een meer dan 20 jaar durende, al dan niet, georkestreerde verwaarlozing. De één zijn dood is de ander zijn brood, weet je wel.

Niemand twijfelt nog aan de absolute noodzaak van deze facelift. Het was dit of de sloop, zo kan je het cru stellen.

Over het te besteden budget zijn we het verrassend snel eens geworden. Over de modaliteiten hoe we dat budget het meest efficiënt kunnen aanwenden is al aardig wat vergaderd en bestaan er uiteenlopende meningen.

In grote lijnen zijn er twee partijen, de opdrachtgever (RvME -IrMi/ AGEM) en de uitvoerder (de aannemer). Daarnaast hebben we een derde speler, ABG die de rol van expert, beschrijver van materialen, methoden en controleur van de uitvoering onder leiding van ingenieur Karel op zich neemt.

Het blijft een oefening op een slappe koord maar we leren elke dag bij en ook van elkaar tot een evenwicht bereikt zal zijn

De ene zijn belang/visie is niet noodzakelijk dat van de ander, de meningen durven al eens verschillen, maar de sfeer van de meeste vergaderingen verloopt opbouwend en gedisciplineerd.

Mijn persoonlijke visie op het renovatieproject vertrekt vanuit de liefde voor architectuur. Er mag zo min mogelijk geraakt worden aan de originele uitstraling van het gebouw. Integendeel, de bedoeling is om het in zijn volle glorie te herwaarderen met respect naar vorm, materiaal en kleur. Alleen op deze manier kan je volgens mij een echte meerwaarde creëren.

Het zou ongelooflijk dom en jammer zijn, moest deze dure renovatie leiden naar een karakterloos, lelijk, verminkt gebouw.

In mijn ogen is "mooi" alvast niet het synoniem van "glad en proper" en zijn de nieuwste veiligheidsnormen soms erger dan de kwaal.

Met mijn uitgangspunt vertegenwoordig ik, denk ik, een minderheid binnen ons park, maar ik vind het absoluut de moeite waard om mijn tijd en energie in net dat facet van de renovatie te steken. Iris & Mimosa zijn gebouwen die iets in beweging kunnen zetten, die niemand onberoerd kan laten. Het zijn op zijn minst markante gebouwen te noemen. Met andere woorden, IrMi is on(t)roerend goed dat niet alleen zichzelf maar heel het Park een "boost" kan geven. Die kans mogen we niet laten schieten.

Ondertussen zijn we eind juli en we hebben een gedetailleerd lastenboek waarin beschreven wordt wat we gaan uitvoeren, hoe we dat gaan doen, met welke technieken, in welke materialen, kleur... hoeveelheden... tegen welke prijs (heel veel papier, inkt, cijfertjes en lettertjes zijn dat).

Dit boek wordt bezorgd aan de verschillende aannemers die een offerte onder gesloten omslag mogen indienen die op 14/09 zal geopend worden onder het waakzame oog van de syndicus, ABG en de RvME- IrMi. Hierina zal op 21/09 gewikt en gewogen worden welke aannemer de werken mag uitvoeren.

In januari 2014 worden de stellingen geplaatst en kunnen de werken van de eerste fase, gevels en terrassen kant Park eindelijk beginnen. Die zouden in theorie, zes maanden mogen duren, tot uiterlijk 30 juni.

P.A. is een P.ark dat van A.anpakken weet.

Bâtiments émouvants en mouvement

Mener un projet de rénovation à bon terme est un défi qui exige non seulement beaucoup d'énergie et de persévérance de la part du maître d'œuvre mais aussi, et dans les mêmes proportions, des moyens financiers suffisants que pour avoir les coudées franches.

Que de mariages échoués sur des projets de constructions ! Notre règle doit donc être: "Surtout pas de panique et rester unis" comme disent les anversois. Jusqu'à présent, cela réussit fort au conseil de gérance de IrMi, au syndic et au bureau d'études ABG, on peut parler d'une collaboration constructive.

Deux millions et demi d'euros, c'est le montant que les copropriétaires de Iris et Mimosa, rassemblés sous le nom de IrMi, devront "cracher" pour remettre l'extérieur des bâtiments techniquement et esthétiquement en ordre... en d'autres mots, les rendre imperméables et beaux. Individuellement cela revient à environ 20'000 € par appartement, répartis sur quatre ans. "Ce n'est pas de la crotte de chat" dirait Jan Becaus, l'ancien présentateur du journal de la VRT. Notre tâche est donc de garder la tête froide et un verrou ou du moins un œil sur notre porte-monnaie !

Que ce coût semble hors de prix est la suite logique de 20 ans de dépréciation orchestrée. Ne dit-on pas "Le malheur des uns fait le bonheur des autres" ?

Plus personne ne doute de l'absolue nécessité de cette rénovation. Dit crument, c'était ça ou la démolition !

Nous sommes étonnamment vite tombés d'accord sur le budget, quant à la manière la plus efficace possible de l'utiliser, cela impliqua quelques réunions et des avis divergents.

Dans les grandes lignes, il y a deux parties: le commanditaire (les copropriétaires d'IrMi / AGEM) et l'exécutant (l'entrepreneur). A côté de cela, il y a un troisième intervenant, ABG, l'expert qui, sous la direction de l'ingénieur Karel, décrit le matériel, les méthodes et contrôlera l'entreprise.

Cela reste un exercice sur une corde raide; nous apprenons un peu plus chaque jour mais aussi l'un de l'autre jusqu'à ce que nous parvenions à un équilibre.

La vision de l'un n'est pas nécessairement celle de l'autre, les avis peuvent différer mais l'ambiance de nos réunions est constructive et disciplinée.

Ma vision personnelle du projet de rénovation me vient de mon amour de l'architecture. Il faut s'écarter le moins possible de l'aspect d'origine de l'immeuble. D'autre part, le but est de le revaloriser et lui rendre toute sa splendeur avec le respect des formes, du matériel et des couleurs. Selon moi, c'est le seul moyen de parvenir à une réelle plus-value.

Ce serait incroyablement sot et dommage si cette coûteuse rénovation aboutissait à un bâtiment sans caractère, mutilé, laid !

A mes yeux, "beau" n'est pas synonyme de "propre et brillant" et les nouvelles normes de sécurité sont parfois pire que mieux.

Avec mon point de vue, je pense ne représenter qu'une minorité dans le parc mais je trouve que cela vaut vraiment la peine d'investir temps et énergie dans cette facette de la rénovation. Iris & Mimosa sont des immeubles qui peuvent susciter de l'émotion, des immeubles devant lesquels personne ne peut rester impassible. On doit au minimum parler d'immeubles marquants. En d'autres termes, IrMi est un bien immobilier impressionnant qui peut "booster" non seulement ses propriétaires mais tout le Parc. Cette chance, nous ne pouvons pas la négliger.

Entretemps, nous sommes fin juillet et disposons maintenant d'un cahier des charges détaillé dans lequel est décrit ce que nous voulons entreprendre, comment nous allons le faire, avec quels matériaux, couleurs, quantités, à quel prix (beaucoup de papiers plein de chiffres et de lettres) !

Ce "bouquin" a été transmis à différentes entreprises qui nous adresseront leurs offres de prix sous plis fermés qui seront décachetés le 14 septembre sous l'œil attentif du syndic, ABG et le conseil de IrMi. Il ne restera plus qu'à les "peser et sous-peser" pour décider quel entrepreneur réalisera les travaux.

En janvier 2014, les échafaudages seront placés et les travaux de la première phase pourront enfin commencer: la façade et les terrasses côté Parc. En principe, ils devraient durer six mois, jusqu'au 30 juin au plus tard.

P.A. est un P.ark avec le A d'Aborder et d'Arriver!

Zeker langzaam, maar toch gaat ze vooruit!

"Alles heeft zijn tijd nodig"... ook het renovatieproject van Iris en Mimosa. Een eerder langzaam proces om pas volgend vakantieseizoen (juli 2014) te zien dat de gevels langs parkzijde terug 'als nieuw' hersteld zijn; en het jaar nadien de liftovens, en dan de gevel kant parking, en dan ...

"Dit langzaam proces is geen argument om lijdzaam toe te zien en af te wachten; het belet ons niet zelf de handen uit de mouwen te steken, en iets te doen om onze residenties te verbeteren, te renoveren... wat we zelf kunnen...".

Dit is de overtuiging die spreekt uit de 'vuile handen' van de vrijwilligers in Iris en Mimosa, eigenaars en bestuursleden, die de laatste weken de kelders, de trappenhal en buitenmuren onder handen hebben genomen, goed beseffend dat er liefst géén 'verloren kosten' worden gemaakt.

In een vorige uitgave van 't krantje en op de website werd het Blitz-offensief (opruiming van het zwerfvuil en grof huisvuil in de kelders, gangen schuren, ramen poetsen) beschreven en getoond. Een operatie die een overvolle container 'goederen' heeft opgebracht. Jammer van al dat werk?!...

Hoe bestaat het toch dat sindsdien een paar eigenaars zich stiekem opnieuw van hun rommel hebben ontdaan in een berging of zomaar in een gang ...??? Waarom gaat een eigenaar zijn afval dumpen bij een ander of in een 'gemeenschappelijke zone', kan je je afvragen ?

Laat ons nog positief denken: niet uit moedwil, maar uit onwetendheid hoe het zou moeten... !

Het bestuur van IrMi werkt ook preventief: elke deur die los stond of niet vast kon, werd geïnspecteerd. Omdat de 'sluikstortplaag' blijikbaar nog niet is uitgeroeid, lijkt het nodig alle deuren op slot te doen, of desnoods voorlopig te 'barricaderen'.

Waar kan je met je groot vuil dan naartoe ? Ofwel meenemen naar huis, ofwel zelf naar het Containerpark van De Haan voeren, of geraakt men zelf niet in het containerpark, dan kan men altijd contact opnemen met Ludwina voor een regeling. (Zie krantje PA, jrg2, nr1 blz 8). Het containerpark van De Haan is open van dinsdag tot en met zaterdag.

Het meest opvallend zijn de herstellings- en verfwerken in de traphal, zowel van Iris als Mimosa. En neen, nog niet alle 8 verdiepingen zijn geverfd! wel de inkomhal, de trappen en overlopen van de laagste paar verdiepingen zijn onder handen genomen, en waren klaar tegen eind juni.

Zijn deze opknapwerken verloren werk? Neen!! Aan de reacties van vele eigenaars is af te leiden dat een nette traphal ten zeerste gewaardeerd wordt. Maar toegegeven, mogelijks zullen over een aantal maanden hier en daar terug plekken opduiken onder de verflaag; maar dan zal de herstelling veel beperkter zijn,...en komen we ondertussen dicht bij de start van fase 2...

Bovendien hebben meerdere eigenaars in Mimosa het plan opgevat om met hun 'collega's-van-dezelfde-gang' wat meer kleur te brengen in hun gangen (plafond, muren en houten wanden).

De eigenaars van het gelijkvloers zullen de spits afbijten: voor september ligt hun werkplanning al klaar !

Vanaf september gaan alle werven terug open ! Er worden nog werkwillige vrijwilligers gezocht om de verploegen te vervoegen (enerzijds voor de traphal Iris en Mimosa en anderzijds voor de gangen Mimosa). Wie tijd heeft... en geen last van al te gevoelige gewrichten... wacht niet langer om onze IrMi-werkploegen (met tijdelijk karakter) eens te ondersteunen!

Waar zich aanmelden? Voor Mimosa bij Brigitte en voor Iris bij Leo, Jean-Marc of Eric.

Moet er altijd geverfd worden om iets proper te krijgen? Maar nee! Kijk maar naar de buitenmuren in reliëf, en naar de muurtjes aan de toegangen van de residenties. Met veel geduld en liefde (dank aan de vrijwillige spuitgasten) en met water onder hoge druk (dank aan de techniek) is heel veel vuil afgespoeld! Met weinig kosten is een verbluffend resultaat gekomen.

Tenslotte, met de inzet van de machines van de tuinman, zijn de stenen en verwilderde struiken op het 'rond puntje' voor Iris, en op de helling aan de bergingen afgevoerd. Alweer een netter uitzicht en gemakkelijker onderhoud voor de tuinman.

"Het gaat vooruit, het gaat verbaasd goed vooruit!" (wie zingt dat alweer?)

Lentement mais sûrement ... et pourtant, cela avance !

"Donner le temps au temps !" ... Le projet de rénovation d'Iris et Mimosa a aussi besoin de temps. Un lent processus pour voir enfin, le prochain été (juillet 2014), les façades côté parc réparées et mises à neuf et, un an plus tard, les deux tours rénovées ... ensuite, les façades côté parking et ensuite ...

Cette lenteur n'était pas un argument pour rester les bras croisés et attendre; elle ne nous a pas empêché de sortir les mains des poches et faire quelque chose pour améliorer nos résidences ... ce que nous pouvions faire nous-mêmes.

C'est la conviction que reflètent les "mains sales" des bénévoles, propriétaires et membres du conseil de gérance d'Iris et Mimosa, qui en mai et juin, ont pris en main le rafraîchissement des caves, de la cage d'escaliers et de murs extérieurs tout en évitant des frais inutiles.

Dans l'édition précédente du "krantje" et sur le site vous avez pu lire le compte-rendu de la grande offensive de nettoyage des caves (évacuation des encombrants et autres débris qui traînaient un peu partout, le récurage des couloirs, le nettoyage des fenêtres). Une opération qui s'est soldée par tout un container de "crasses"! Certains seraient-ils déçu de ce travail ?

Comment est-il possible que depuis, quelques propriétaires ont remis cela en déposant leur "brol" dans un local de rangement ou dans les couloirs ??? Pourquoi un propriétaire va-t-il se débarrasser de ses déchets chez un autre ou en zone collective ? Quelqu'un pourrait-il expliquer ? Soyons positifs: ce n'est pas de la mauvaise volonté mais sans doute de l'ignorance !!

Le conseil de gérance de IrMi (lire Iris et Mimosa) a pris les devants: toutes les portes ouvertes ont été contrôlées. Comme le "fléau des encombrants" n'est pas encore éradiqué, il est indispensable de fermer toutes les portes et, si nécessaire, les barricader. Que faire de vos encombrants ? Soit vous les emportez chez vous, soit vous les conduisez au parc à conteneurs de De Haan. Si ce n'est pas possible, contactez Ludwina pour trouver une solution (voir le "Krantje" jaargang 2, nr.1, page 8). Le parc à conteneurs de De Haan est ouvert du mardi au samedi.

Les travaux les plus visibles sont les réparations et travaux de peinture dans les cages d'escaliers, tant à Iris qu'à Mimosa. Et non, pas encore les huit étages ... mais bien le hall d'entrée et les escaliers et paliers jusqu'au troisième étage. Ces travaux sont-ils inutiles ? A entendre les réactions de nombreux propriétaires, "non", cela fut grandement apprécié. Si de petites réparations seront encore nécessaires ça et là, ce sera très limité et, entre temps, le début des travaux de la phase 2 sera proche.

De plus, plusieurs propriétaire de Mimosa se sont concertés avec leurs voisins d'étage pour rendre leur couloir plus coloré (plafond, murs et panneaux en bois). Les propriétaires du rez-de-chaussée vont se lancer, leur planning est prêt ! Quoiqu'il en soit, dès septembre, les chantiers de peinture seront à nouveau ouverts. Des volontaires seront les bienvenus pour les cages d'escaliers d'IrMi et pour les couloirs de Mimosa ! Que celui qui a un peu de temps libre ... et pas trop mal aux articulations n'attende pas plus longtemps pour rejoindre nos groupes de travail IrMi (association temporaire). Où se faire connaître ? Pour Mimosa: auprès de Brigitte, pour Iris: près de Léo, Jean-Marc ou Eric.

Faut-il toujours repeindre pour avoir quelque chose de propre ? Non bien sûr ! Regardez les murs extérieurs, les bas reliefs et à l'entrée des résidences ! Avec patience et "amour" (merci au bénévole), de l'eau sous haute pression, beaucoup de saleté a été nettoyée. A frais minimes, résultats "époustouffants"!

Enfin, à l'aide des machines du jardinier, les pierres et buissons sauvages du rond point devant Iris et sur le talus près des caves ont été enlevés. La place est plus nette et plus facile à entretenir pour le jardinier.

"Cela avance, cela avance de façon étonnante !" comme le chante..

Nu of nooit!

De gebouwen Iris en Mimosa zijn een ontwerp van de Luikse architect Marcel J. Jaminon in opdracht van de socialistische arbeidersbeweging: “De ware vrienden” die als bedoeling had om de gewone werkman een vakantie aan zee te gunnen, tegen een betaalbare prijs. Inderdaad, waarom niet iedereen mee laten profiteren van de “Golden sixties”?

In feite bestond het eerste ontwerp (1966) uit slechts één gebouw dat zeer sterk lijkt op deze die we vandaag kennen (zie de foto op de voorpagina), maar dat veel massiever was, daar het 126 appartementen telde, verdeeld over 15 verdiepingen (gelijkvloers + 14).

Waarschijnlijk werd de dienst stedenbouwkundige vergunningen van de gemeente Klemskerke, afgeschrikt door de over dimensionering van het volume, door zijn “brutalisme”.*

De bouwvergunning voor dit ene ontwerp werd klaarblijkelijk geweigerd, want in 1974, waren het twee gebouwen, Iris en Mimosa die werden opgetrokken.

Twee gebouwen van ieder 9 verdiepingen (glvl + 8), verbonden door lokalen bestemd voor animatie, bergingen, sanitair, een keuken en een groot restaurant verdeeld over twee verdiepingen. Al deze lokalen zijn vandaag verworpen tot wat wij, onze “kelders” noemen.

Sindsdien heeft ons park diverse petroleum en andere crisissen moeten doorstaan en is het versnipperd geraakt. Iris en Mimosa zijn, net als de andere residenties, overgegaan van één hoofd eigenaar naar meer dan 130 verschillende eigenaars met alle moeilijkheden die een mede-eigendom met zich meebrengt: traagheid van beslissing, meningsverschillen over het beheer tot algehele desinteresse.

Op die manier leidde een lange periode van verwaarlozing tot een langzame aftakeling van het park en minachting voor zijn gebouwen.

Sinds een jaar of drie waait er een nieuwe hoopgevende wind door het Park en zijn bestuur. Werkgroepen zagen het daglicht, een nieuwe syndicus werd aangesteld en eindelijk ontstond er een hechte constructieve samenwerking tussen de verkozenen van Iris en Mimosa, ondersteund en geholpen door de regelmatig samenkomende werkgroepen; de groep IrMi was geboren.

Vandaag (beter laat dan nooit) staat de trein op de rails. Nadat we het verslag van de experts hebben bestudeerd, het lastenboek, opgesteld door het stu-

Maintenant ou jamais !

Les résidences Iris et Mimosa sont l’œuvre de l’architecte liégeois Marcel J. Jaminon, commandité par les “Amis de la jeunesse travailleuse socialiste” dont l’objectif était d’offrir à tout un chacun des vacances à la mer pour un prix abordable. Pourquoi, en effet, les “golden sixties” n’auraient-elles pas profité à tous ?

En réalité, en 1966, un premier projet ne proposait qu’un seul immeuble semblable à ceux que nous connaissons (voir photo en couverture) mais, il est vrai, plus massif puisqu’il comptait pas moins de 126 appartements répartis sur 15 niveaux (rez+14)! Sans doute les services de l’urbanisme de la commune de Klemskerke auront-ils été effrayés par ce volume surdimensionné, par son “brutalisme(*)” ... ? Le permis de construire tel quel aura vraisemblablement été refusé puisqu’en 1974, ce sont les deux bâtisses, Iris et Mimosa, qui ont été érigées : deux résidences de 9 niveaux (rez+8) séparées par des locaux d’animation, des réserves, des sanitaires, une cuisine et un grand restaurant répartis sur deux niveaux. Tous ces locaux sont devenus ce que nous appelons aujourd’hui “nos caves”.

Depuis lors, notre parc a dû traverser les diverses crises pétrolières et autres et s’est morcelé. Iris et Mimosa sont, comme les autres résidences, passées des mains d’un propriétaire unique dans celles de 130 copropriétaires avec les difficultés de (co)gestion que cela implique : lenteur de réaction, disparité des intérêts des uns et des autres, voire même désintérêt ... toujours est-il qu’une trop longue période de laisser-aller a favorisé la lente dégradation de nos résidences et, par le fait même, leur dépréciation.

Depuis 2 ou 3 ans, un vent d’espoir souffle sur le Parc et ses administrateurs. Des groupes de travail ont vu le jour, un nouveau syndic a été désigné et enfin, une **réelle concertation constructive** entre les comités élus des résidences Iris & Mimosa est favorisée par les **réunions de travail régulières et programmées** de leurs membres; le groupe IrMi est né. Aujourd’hui (mieux vaut tard que jamais), le train est en marche. Après avoir étudié le travail des experts, analysé le cahier des charges rédigé par le bureau d’étude et comparé les diverses offres des entreprises, le conseil de gérance d’IrMi, secondé par le syndic, est heureux d’avoir donné le feu vert à l’entreprise Batsleer qui dès le 6 janvier prochain, procèdera aux travaux de la première

diebureau, geanalyseerd en de diverse offertes van de aannemers hebben vergeleken, heeft het bestuur van IrMi, bijgestaan door de syndicus, het licht op groen gezet voor de onderneming Batsleer, om vanaf 6 januari volgend jaar, over te gaan tot de renovatiewerken van de 1ste fase van Iris en Mimosa. En dit binnen het door de A.V. gestemde budget .

Belangrijke en prijzige werken met als hoofddoel de schadelijke gevolgen van betonrot te herstellen en te stoppen, de verschillende problemen met water infiltratie op te lossen en het water dat via de balkons nu naar het gebouw toevloeit, weg van het gebouw te leiden,..... en dit zonder te raken aan het originele aspect, ontwerp van Marcel J.Jaminon, eenvoudig en puur van lijn, een architectonisch bouwwerk, uniek aan onze Belgische kust. Onder andere om deze reden maar ook om ons voorlopig aan het vooropgestelde budget te kunnen houden, zal de gefumeerde beglazing niet vervangen worden (behalve deze die stuk zijn). Gevolg van een algehele vervanging van het glas zou namelijk inhouden dat we de nieuwe normen moeten toepassen, te weten, de plaatsing van hoger glas en de verhoging van de betonnen balustrade met daar bovenop een aluminium balustrade van 20cm hoog.

Behalve een meer kost van € 200.000 (voor de 2 gevels) zouden deze wijzigingen een verraad betekenen aan de geest en de verhoudingen van het gebouw zoals bedoeld door de architect.

De aannemer van dienst heeft zich geëngageerd om de renovatie van de westelijke gevel (richting Oostende) ten laatste op 28 juni te beëindigen.

De renovatie van de twee torens, de achtergevels en de kelders zal aangepakt worden in de drie opeenvolgende jaren met de bedoeling om in juni 2017 voltooid te zijn.

Als uitsmijter voor de opsomming van de voorbije, huidige en toekomstige gebeurtenissen van onze residenties, wil ik graag naar het devies van het aannemersbedrijf Batsleer verwijzen, wat volgens mij iets zegt over de toekomst van IrMi .

Nu... is voor altijd.

Het brutalisme is een stroming binnen de architectuur ontstaan uit het modernisme (Le Corbusier & Ludwig Mies van der Rohe, bij ons bekend van de periode tussen de expo 58 en het einde van de jaren 70. Kenmerkend voor de stijl zijn blok-achtige, geometrische en herhalende vormen. Vaak worden de texturen van hout gebruikt om het materiaal te vormen dat meestal ruw, onversierd brut beton is.

phase de rénovation des deux immeubles et cela dans le cadre budgétaire décidé par notre dernière assemblée générale.

Des travaux d'envergure et coûteux dont le but premier est de stopper la "maladie du béton" et en réparer les dégâts, résoudre les nombreux problèmes d'infiltrations d'eau, évacuer hors de nos murs les eaux stagnant sur nos balcons, ... et cela sans modifier l'aspect d'origine imaginé par Marcel J.Jamin, des lignes simples et pures, un ensemble architectural unique sur la côte belge. C'est pour cette même raison mais aussi dans l'optique de s'en tenir au budget initial, que les vitres fumées ne seront pas remplacées (quelques vitres brisées exceptées). En effet, les remplacer systématiquement impliquait l'application de nouvelles normes, à savoir rehausser les rambardes de 20 cm. en posant des vitres plus hautes et en surmontant les murets de béton d'une tubulure en aluminium. Hormis un surcout de plus de 200'000 € pour les façades est et ouest, ces modifications auraient "trahi" l'esprit que l'architecte avait insufflé à son oeuvre.

L'entrepreneur en charge de la rénovation s'est engagé à terminer la rénovation des façades ouest (côté Ostende) le 28 juin au plus tard. La rénovation des deux tours, des façades est et des "caves" sera réalisée au cours des trois années suivantes pour se terminer en juin 2017.

Pour cloturer ce bref compte-rendu des événements passés, présents et futur de nos résidences, je ne peux m'empêcher de reprendre ici la devise de l'entreprise Batsleer qui me semble de bonne augure quant à l'avenir d'IrMi :

Maintenant... pour toujours !

Le brutalisme est un mouvement architectural connu chez nous entre l'expo 58 et la fin des années 70, il prône l'esthétique et la structure du matériau brut comme le béton. Au rationalisme abstrait et idéal de l'avant-guerre, ses adeptes préféraient un nouveau fonctionnalisme qui se caractérisait, entre autre, par cette impression de superposition de volumes plus ou moins semblables agencés de diverses manières. Le Corbusier & Ludwig Mies van der Rohe font partie de cette école.

Ontmoeting met Marcel J. Jaminon.

- ❑ Als voorsmaakje en uit pure nieuwsgierigheid, waarom die “J” in uw naam? Is het een tweede voornaam waaraan u speciaal houdt?

Mijn echte voornaam is Marcel Jean.

- ❑ Was u de enige ontwerper of werkte u met verschillende partners?

Ik was inderdaad de enige ontwerper. Mijnheer *Dubois* was mijn schoonvader maar heeft niet deelgenomen aan de uitwerking van dit project want hij was geen architect. Het was wel dankzij zijn tussenkomst dat ik in contact ben kunnen komen met *Jan Luiten*, de president van de raad van beheer van de Socialistische mutualiteiten uit het Noorden.

- ❑ Bent u gekozen als gevolg van een wedstrijd of vanwege uw goede naam?

Niet echt. Ik heb aan Mr. *Luiten* gevraagd of hij misschien weet had van een wedstrijd waaraan ik zou kunnen deelnemen. Bij gebrek aan een wedstrijd... heeft hij mij het project voorgesteld om twee vakantieverblijven en een zwembad (het betreft het oude zwembad onder een stolp) te ontwerpen. Op die manier ben ik in Klemsterkerke beland.

- ❑ We hebben op het gemeentehuis geen plannen gevonden van het huidige gebouw maar wel een voorontwerp daterende van 1966. Het betrof één groot gebouw dat erg lijkt op onze residenties maar dat 126 appartementen had verdeeld over 15 verdiepingen. Wat was de aanleiding om uiteindelijk te kiezen voor twee (gelukkig) kleinere gebouwen?

Stedenbouw liet zulke grote volumes niet toe. Ondanks de meerkosten en de beperkte ruimte die was voorbehouden voor de constructie, hebben we geopteerd voor de twee residenties zoals je ze nu kent. Hun afmetingen zijn inderdaad meer op mensenmaat.

- ❑ Sommige bewoners zijn ervan overtuigd dat Iris en Mimosa samengesteld zijn uit een groep opeengestapelde geprefabriceerde cellen. Kunt u ons iets meer vertellen over het technische aspect van deze constructie en meer bepaald over de overhangende balkons?

Bij de start was dit inderdaad het idee. De cellen moesten verwijzen naar kleine appartementen, bedoeld voor in het weekend of een vakantie. Ik had mij voorgenomen om deze cellen ter plaatse te verwezenlijken, aan de lopende band

Rencontre avec Marcel J. Jaminon

- ❑ En guise de préliminaire et par simple curiosité, pourquoi ce “J” dans votre nom? Est-ce un deuxième prénom auquel vous tenez particulièrement?

En réalité, mon prénom est, Marcel Jean.

- ❑ Vous êtes donc le concepteur des résidences Iris & Mimosa. Etiez-vous seul ou en partenariat avec un associé?

J'étais effectivement le seul concepteur. Monsieur *Dubois* était mon beau-père mais n'a pas participé à l'élaboration du projet car il n'est pas architecte. C'est toutefois par son entremise que j'ai pu entrer en contact avec *Jan Luiten*, le président du conseil d'administration des mutualités socialistes du nord du pays.

- ❑ Avez-vous été choisi suite à un concours ou grâce à votre renommée?

Pas vraiment. J'ai demandé à monsieur *Luiten* s'il n'avait pas connaissance d'un éventuel concours auquel j'aurais pu participer. A défaut de concours... Il m'a proposé ce projet de construction de deux résidences et d'une piscine (ndlr: il s'agit de l'ancienne piscine sous dôme) pour un centre de vacances. C'est ainsi que je me suis retrouvé à Klemsterkerke!

- ❑ Nous n'avons pas trouvé de plans au service communal de l'urbanisme mais bien un avant-projet datant de 1966. Il y s'agissait d'un seul immeuble fort semblable à nos résidences mais comportant 126 appartements répartis sur 15 niveaux! Qu'est-ce qui a motivé le choix de plutôt réaliser deux immeubles (heureusement) plus petits?

L'urbanisme ne permettait pas de si grands volumes. Malgré le surcout et l'espace restreint qui était réservé à la construction, nous avons opté pour les deux résidences que vous connaissez. Leurs dimensions sont effectivement plus à taille humaine!

- ❑ Certains résidents sont persuadés qu'Iris & Mimosa sont constitués d'un ensemble de cellules préfabriquées “empilées” les unes sur les autres. Pouvez-vous nous en dire plus sur l'aspect technique de ces constructions et, notamment, sur les cellules en surplomb?

C'était effectivement l'idée de départ. Les cellules devaient correspondre à des apparte-

een beetje zoals bij de constructie van een auto. Het uitgangspunt was om aan de hand van een recupererbare mal, een soort basisvorm te maken, deze op een mobiel plateau te plaatsen dat dit element afwisselend voor de verschillende technieken zou rijden die instaan voor de binnenhuisinrichting: indeling, sanitair, elektriciteit zelfs de schilderwerken en interieurdecoratie! De cel moest gedurende deze verschillende stappen, aan de hand van een rijdend portiek op zijn definitieve plaats gebracht worden. (M.J.Jaminon was een voorloper in deze manier van bouwen). Het enige wat dan nog moest gebeuren was het aansluiten van de verschillende technieken, elektriciteit, water en de aflopen.

De Architect / L'architect Marcel J. Jaminon

Nochtans hebben verschillende onvoorziene toegangsproblemen tot de cellen mij doen terugkeren op deze beslissing en heb ik me moeten neerleggen bij een meer traditionele manier van bouwen. Een skelet en betonnen platen constructie met een centrale gang om de toegang tot de verschillende appartementen te verzekeren. Alleen het balkon en de overhangende luifels zijn geprefabriceerd en aangebracht, losstaande van de andere delen van het gebouw.

Het is een algemene aannemer *Bostijn* uit Brugge die de twee residenties gebouwd heeft.

❑ Sommigen onder ons klasseren u onder de school van “de Brutalisten”, vanwege uw gebruik van bruut beton, eerlijk gezegd. Wat denkt u daarvan?

Neen ik val niet onder een specifieke school. Ik heb deze residenties opgevat volgens mijn eigen ideeën en uitgangspunten.

❑ Hoe ben u op het idee “Bijennest” gekomen?

Het principe van de cellen heeft me toegelaten om een minder strakke indeling van een gebouw met verschillende verdiepingen toe te passen en een meer organische integratie met zijn omgeving te realiseren.

ments de petites dimensions pour les week-end et les vacances. J'avais imaginé de construire les cellules sur place, à la chaîne, un peu comme on assemble une auto. L'unité de départ était une coque réalisée à l'aide d'un coffrage préfabriqué et récupérable, le tout sur un plateau mobile qui devait faire passer cet élément de base successivement devant chaque corps de métier qui devait en exécuter l'aménagement intérieur: cloisonnement, sanitaire, électricité et même les peintures et décorations intérieures! Au terme de ces diverses étapes, la cellule devait être prise en charge par un portique roulant pour sa mise en place définitive(ndlr:

M.J.Jaminon aurait été un précurseur dans cette façon de construire). Il restait alors à exécuter les raccordements à l'électricité, l'eau et le système d'éégouttage.

Toutefois, les contingences d'accès à chaque cellule m'ont incité à revenir sur cette décision et j'ai dû me résoudre à construire de manière plus “traditionnelle” une ossature et des dalles en béton, avec un couloir central pour assurer l'accès aux différents appartements. Seuls les balcons et la coque des appartements en surplomb sont préfabriqués et ont été apposés de part et d'autres des constructions.

C'est l'entreprise générale *Bostijn* de Brugge qui a construit les deux résidences.

❑ D'aucuns vous classeraient dans l'école dite du “brutalisme”, à savoir la mise en œuvre du béton brut, sans artifice. Qu'en pensez-vous?

Non, je ne revendique pas d'être d'une école particulière. J'ai conçu ces résidences selon mes idées et concepts personnels.

❑ Comment l'idée de “nid d'abeilles” vous est-elle venue?

Le principe des cellules m'a permis une interprétation moins rigide de l'immeuble à étages multiples et une intégration plus organique du terrain.

- Heeft u uw inspiratie gevonden bij werken van collega's uit binnen- of buitenland? Heeft de omgeving uw keuze bepaald?

Ik had bewondering voor de architect *Oscar Nymeyer* die de ontwerper was van Brasilia, meer niet. Ik heb verschillende hotels en scholen in Afrika ontworpen, voornamelijk in Burundi en in Zaïre maar het is altijd, mijn verbeelding, mijn persoonlijke ervaring van het moment dat mijn potlood geleid heeft (M. Jaminon toont me affiches en schetsen van verschillende van zijn werken die ik onder de term "avant-gardisten" zou klasseren).

- Op enkele foto's kunnen we zien dat de buitenste zijmuren in het zwart zijn geschilderd. Was dat uw keuze?

In werkelijkheid waren ze donkerbruin maar ik kan u niet meer zeggen wat deze oorsprong was van die keuze.

- Voor sommigen onder ons was het liefde op het eerste gezicht bij Iris en Mimosa en hebben ze een appartement gekocht voor het uitzonderlijk aspect van deze verblijven. Zij hebben erop aangedrongen dat de renovatiewerken niets zou veranderen aan het beeld van Iris en Mimosa. Wat zou u aan deze fans, nu 40 jaar later, hierover zeggen?

Uiteraard zou iedere wijziging schade toebrengen aan het totale beeld.

- Anderen dromen ervan om de gangen te verwijderen en de toegang tot de appartementen te verzekeren via de buitenkant, via de balkons. Wat denkt u daarvan?

Ik denk niet dat het mogelijk is... Het zou het gebouw beschadigen.

- Aan de hand van de figuren die uw gebouw verlevendigen, kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat u gefascineerd bent door de beeldhouwkunst. De verschillende bas-reliëfs die zichtbaar zijn op de muren van de verblijven waren al voorbode van een parallelle carrière?

Het was een leraar aan de academie in Luik, *Jo Rome*, die deze bas-reliëfs gemaakt heeft evenals deze die indertijd het zwembad versierden. Die waren zelfs geëmailleerd! Dat was echt heel mooi! Het is pas later dat ik me zelf begeven heb aan de beeldhouw- en tekenkunst.

Hartelijk dank aan Mr. Marcel Jean Jaminon voor zijn ontvangst en voor het ophalen van deze oude herinneringen.

door Jean-Marc Gengler

- Avez-vous trouvé votre inspiration auprès d'œuvres de vos collègues en Belgique ou à l'étranger? L'environnement a-t-il influencé vos choix?

J'apprécie l'architecte *Oscar Nymeyer* qui a conçu Brasilia mais sans plus. J'ai construit beaucoup d'hôtels et des écoles en Afrique, notamment au Burundi et au Zaïre mais c'est toujours mon imagination, mon ressenti personnel du moment qui a guidé mon crayon (ndlr: M.Jaminon m'a montré des affiches et esquisses de plusieurs de ses œuvres que je classerais volontiers "d'avant-gardistes").

- On peut observer, sur certaines photos, que les murs latéraux sont peints en noir. Était-ce votre choix?

En réalité, ils étaient bruns mais je ne saurais dire ce qui a motivé ce choix.

- Plusieurs d'entre nous ont eu le coup de foudre pour Iris & Mimosa et y ont acheté un appartement pour l'aspect exceptionnel de ces résidences. Ils ont insisté pour que les travaux de rénovation ne modifient pas l'image d'Iris & Mimosa. Que diriez-vous à ces fans, 40 ans après?

Effectivement, toute modification serait préjudiciable à l'image d'ensemble.

- D'autres rêvent de supprimer les couloirs et de réaliser les accès à tous les appartements à l'extérieur, par les balcons. Qu'en pensez-vous?

Je ne pense pas que ce soit possible... cela abîmerait l'immeuble.

- Au vu des œuvres qui agrémentent votre appartement, je ne peux ignorer que vous vous adonnez à la sculpture. Les nombreux bas-reliefs visibles sur les murs des deux résidences étaient-ils déjà les prémices d'une carrière parallèle?

C'est monsieur *Jo Rome*, professeur à l'académie des Beaux Arts de Liège, qui a réalisé ces bas-reliefs ainsi que tous ceux qui garnissaient la piscine de l'époque. Ceux-là avaient même été émaillés! C'était vraiment beau! Personnellement, ce n'est que plus tard que je me suis adonné à la sculpture et au dessin.

Merci à monsieur Marcel Jean Jaminon pour son accueil et d'avoir réveillé pour nous ses vieux souvenirs.

Par Jean-Marc Gengler

*Dromen over Iris en Mimosa,
dromen van het Park...
als geld geen
probleem is!*

Nu Iris & Mimosa een tweede jeugd hebben gevonden, kunnen we hopen dat onze kleinkinderen op hun beurt 40 extra jaren kunnen vieren. In de tussentijd verhindert niets ons om te dromen!

De eerste droom is dat de twee gebouwen terug meer vakantiegangers, eigenaars of huurders, mogen verwelkomen en zo terug meer vitaliteit geven aan ons park.

Bijvoorbeeld, dromen dat Iris en Mimosa in hun eigen electriciteit kunnen voorzien dankzij een “private” windmolen aan de bovenkant van elk van de torens en zonnepanelen op de daken langs de zuidkant .

Dromen dat de renovatie van de gevels van IrMi een aanmoediging zal zijn om de laagbouw nog verder te renoveren, tot genoeg van elke bewoner.

Dromen dat hier en daar in het Park enkele aangename ontmoetingsplekken zijn waar men een babbeltje kan doen, een barbecue, spelletjes voor kinderen en senioren. Banken waar men rustig kan genieten. Een lokaal vol bedrijvigheid waar de ene de andere vertrouwd maakt met plastische kunsten, borduurwerk of... het bakken van taartjes.

Dromen — waarom niet, dat de Spa en het zwembad zouden opgewaardeerd worden. De Spa wordt een multifunctionele ruimte die voor onze vergaderingen, maar ook voor verschillende andere activiteiten gebruikt kan worden zoals dansklassen, tentoonstellingen, concerten, een overdekte markt, de projectie op een maxi scherm van grote culturele, sportieve of andere evenementen, enz... Het zwembad zou een “Wellness” kunnen worden (zoals Bloso in Blankenberge) waar sauna, hamman, een sober zwembad, jacuzzi, solarium enz... zijn ondergebracht en ook een mogelijkheid van een klein restaurant.

*Rêver Iris et Mimosa,
rêver notre Parc ...
en supposant que l'argent ne
soit pas un frein!*

Maintenant qu'Iris & Mimosa vont enfin retrouver une seconde jeunesse, on peut espérer que nos petits enfants à leur tour pourront célébrer 40 ans supplémentaires. D'ici là, rien ne nous empêche de rêver !

Rêver tout d'abord que les deux résidences accueillent à nouveau plus de vacanciers, propriétaires ou locataires afin de rendre un peu plus de vitalité à notre Parc.

Rêver, par exemple, qu'Iris et Mimosa soient énergétiquement autonomes grâce à une éolienne “domestique” au sommet de chacune des tours et à des panneaux photovoltaïques sur les toitures exposées au sud.

Rêver que la rénovation des façades d'IrMi soit un encouragement à rénover d'autres résidences, au bénéfice de tous.

Rêver qu'un peu partout dans le Parc, fleurissent des points de rencontres conviviales : un barbecue , des jeux d'enfants et d'autres pour les aînés, quelques bancs où papoter au calme, un local d'animation où les uns initieraient d'autres, qui aux arts plastiques, qui à la tapisserie ou à ...la pâtisserie!

Rêver , pourquoi pas, que le Spa et la piscine soient revalorisés. Le Spa deviendrait une salle polyvalente qui accueillerait nos assemblées générales mais aussi des activités diverses : des cours de danse, des expositions, des concerts, un marché couvert, des projections sur grand écran lors de grands événements culturels, sportifs ou autres, etc ... La piscine serait reconditionnée en un centre de “Wellness” (comme celui du Bloso à Blankenberg) où sont réunis saunas, hamman, piscine sobre, jacuzzi, solarium et ... petite restauration.

Omgekeerd, een mooie droom kan ook veranderen in een nachtmerrie...

... Als binnen 40 jaar de zeespiegel nog een tiental meter zou stijgen dan moeten we aanlegsteigers en voetgangersbruggen bouwen!

... Als binnen 10, 15 of 20 jaar, de scheiding tussen de twee grote gemeenschappen van het land onvermijdelijk zou zijn, dan zou 20% van de eigenaars buitenlander zijn! Wat zou dat geven aan fiscale, mentaal en... menselijke gevolgen voor hen?

Natuurlijk, zijn het maar dromen...

... Hoewel?

door **Jean-Marc Gengler**

A contrario, un beau rêve peut aussi virer au cauchemar ...

... si dans 40 ans, le niveau de la mer devait encore monter d'une dizaine de mètres, ce sont des embarcadères et des passerelles qu'il nous faudrait construire !

... si dans 10, 15 ou 20 ans, le divorce entre les deux grandes communautés du pays s'avérait inévitable, 20 % des copropriétaires deviendraient des étrangers ! Quelles en seraient les conséquences fiscales, mentales ... humaines pour ceux-ci ?

Bien sûr, il ne s'agit que de rêves ...

... quoique ???

par **Jean-Marc Gengler**

40 jaar ... Iris & Mimosa ... 40 ans

Aan alle geïnteresseerde eigenaars van Iris en Mimosa.

Op 16 augustus eerstkomend worden alle mede-eigenaars van Iris en Mimosa, vriendelijk uitgenodigd op een informatie bijeenkomst die zal doorgaan in de inkom van onze bergingen IrMi op de 1ste verdieping (voormalig restaurant) tussen 10.30u. en 12u.

Hierop zal, in aanwezigheid van het studie bureau ABG, uitleg verstrekt worden over o.a. de 2de fase van de uit te voeren werken, met name, deze aan de lifttoren en de aansluiting naar het gebouw toe.

De oorspronkelijk ontwerper en architect van IrMi, de heer M. Jaminon, zal bij deze gelegenheid eveneens aanwezig zijn om, samen met ons, feestelijk het glas te heffen op het 40 - jarige bestaan van deze residenties.

Een unieke gelegenheid om elkaar en de evolutie van de renovatiewerken, beter te leren kennen en begrijpen.

P . A . een Park in Actie.

Avis à tous les copropriétaires d'Iris et Mimosa.

Le 16 août prochain, les copropriétaires d'Iris & Mimosa sont invités à une rencontre d'information dans le hall d'entrée de l'ancien restaurant (le 1er étage de nos locaux de stockage) de 10h30 à 12h00.

En présence du bureau d'étude ABG, Il y sera expliqué, notamment, le déroulement de la 2ème phase des travaux, à savoir: les tours d'ascenseurs et escaliers et leurs liaisons avec les résidences.

Monsieur Jaminon, l'architecte concepteur d'IrMi, nous

rejoindra pour partager avec nous impressions et commentaires, mais aussi le verre de l'amitié afin de célébrer les 40 ans de nos résidences.

Une occasion unique de faire plus ample connaissance mais aussi de mieux comprendre l'ampleur des travaux encore à réaliser pour donner une nouvelle jeunesse à nos résidences !

P . A . un Park en Action.

Stand van zaken en verdere planning renovatiewerken IrMi

Op dit moment is fase 1 van de renovatiewerken volledig klaar:

- Alle terrassen en de bijbehorende gevel aan de zuid-west-kant werden behandeld tegen betonrot en waterinsijpeling en esthetisch en waterdicht afgewerkt.
- Bij de 46 eigenaars die beslisten om hun schuifraam privaat te laten vervangen, werden deze ondertussen geplaatst en werd alles aan de binnen- en buitenkant afgewerkt zoals gevraagd.
- Agem zal nu nog proberen om de isolatiepremie hiervoor gezamenlijk aan te vragen.
- Tot 28 februari 2015 was er de mogelijkheid om een schuifhor of kleinere hor te bestellen.

In januari 2015 is fase 2 van de renovatiewerken van start gegaan. De trappentoren met aangrenzende overlopen zullen tegen juni 2015 ook volledig in orde gezet worden en behandeld zijn tegen betonrot en waterinsijpeling.

Alles verloopt op dit moment binnen de afgesproken timing en binnen het voorziene budget.

Voor het verlijmen van de voorzetgevelpanelen moet de vochtigheidsgraad perfect zijn. Wij duimen dus voor goed en droog weer in die periode (mei-juni).

- In de wekelijkse werfverslagen die via mail aan alle eigenaars van Iris en Mimosa bezorgd worden, kan je wekelijks de stand van zaken volgen.

Avancement des travaux de rénovation d'IrMi et planning de la suite du chantier.

La phase 1 de la rénovation est aujourd'hui terminée:

- Toutes les terrasses et façades côté sud-ouest ont été traitées contre la "maladie du béton" et les infiltrations d'eau. L'ensemble a été rendu étanche de façon esthétique.
- Les fenêtres coulissantes ont été remplacées dans les 46 appartements dont les propriétaires l'avaient demandés à titre privé. Les finitions intérieures et extérieures ont été exécutées comme prévu.
- Agem tente maintenant d'obtenir une prime à l'isolation pour ces travaux privés.
- Jusqu'au 28 février, il était possible de commander un moustiquaire coulissant ou plus petit.

La deuxième phase des travaux de rénovation a débuté en janvier 2015. Fin juin 2015, les tours d'escaliers et les galeries vers les appartements seront remises en ordre et traitées contre la maladie du béton et les infiltrations d'eau. Pour le moment, tout se déroule selon le planning et le budget. La pose des panneaux de façade doit se faire dans des conditions d'humidité optimales. Nous croisons donc les doigts pour que nous ayons du bon temps à ce moment (mai-juin).

Wie deze werfverslagen niet ontvangt, mag steeds het persoonlijke mailadres doorgeven aan brigitte.bongaerts@ucll.be. Wij voegen dit dan toe aan de mailgroep en bezorgen u alle info steeds in 'bcc'.

- Na fase 2 (tussen september en december 2015) zullen ook de liften in beide residenties wettelijk in orde gesteld worden.

- Op de blokvergadering IrMi van zaterdag 28-2-2015 werd beslist om de inkom van Mimosa naar de windluwe zijde te veranderen (zoals deze ook bij Iris ligt).
- Eveneens na fase 2 (tussen september en december 2015) zal in Mimosa de algemene installatie voor parlofonie geïnstalleerd worden. Eigenaars die dat wensen kunnen hier dan later een parlofoon of een videofoon laten op aansluiten.

Het bestuur IrMi, Agem en het studie bureau ABG is op de bestuursvergadering van 7 maart gestart met de voorbereidende besprekingen voor de renovatiewerken fase 3, die van start zullen gaan in januari 2016.

De bedoeling is om - net zoals bij fase 1 - deze terrassen en de gevel aan de parkingzijde ook te behandelen tegen betonrot en waterinsijpeling. Deze werken zullen alvast veel gelijkenissen vertonen met de werken fase 1. Enerzijds zijn de terrassen aan deze zijde iets kleiner, anderzijds moeten ook de zalmkleurige zijvlakken en de zalmkleurige vlakjes onder het

- Les propriétaires d'Iris et Mimosa peuvent suivre de semaine en semaine l'évolution des travaux grâce aux rapports des réunions de chantier qu'ils reçoivent par mail. *Ceux qui ne recevraient pas ceux-ci peuvent en faire la demande en précisant leur adresse électronique à brigitte.bongaerts@ucll.be. Ils intégreront ainsi le "groupe mail" et recevront toutes les infos en cci.*

- Après la phase 2 (de septembre à décembre 2015), les deux ascenseurs seront mis aux normes légales.
- Lors de la réunion IrMi du 28-02-2015, il a été décidé de déplacer l'entrée de Mimosa vers l'autre côté de la tour, à l'abri du vent (comme celle d'Iris).
- Après la phase 2 également (au 4ème trimestre), l'installation de parlophonie sera réalisée. Les propriétaires qui le souhaitent pourront y raccorder un parlophone ou un vidéophone.

Lors de la réunion du 7 mars, le conseil de gérance d'IrMi, Agem et le bureau d'études ABG ont entamé les pourparlers quant à la phase 3 des travaux qui débiteront en janvier 2016.

Le but est - comme pour la phase 1 - de rénover la façade et les terrasses côté parking, les traiter contre la maladie du béton et les infiltrations d'eau. Ces travaux seront semblables à ceux de la première phase bien que les terrasses soient plus petites.

gelijkvloers aan beide kanten mee gedaan worden.

Ook in deze fase zal waarschijnlijk de mogelijkheid geboden worden om privaatief de ramen aan de parkingzijde te laten vervangen. Er wordt onderzocht of er hier ook schuiframen kunnen geplaatst worden en wat de beste timing voor deze vervanging van de ramen is.

In fase 4 zullen dan de kelders en de bijgebouwen aangepakt worden, maar hier moeten de voorbereidende studies nog van start gaan.

De bedoeling is nog steeds om hiermee van start te gaan in januari 2017.

Tegen juli 2017 zou de buitenkant van onze twee residenties dus volledig vernieuwd moeten zijn.

D'autre part, les murs de côtés ainsi que les soubassements de couleur "saumon" seront réparés et repeints.

Durant cette troisième phase, la possibilité de remplacer les châssis (privatifs) sera vraisemblablement offerte aux propriétaires intéressés. La possibilité de placer là aussi des portes coulissantes sera étudiée ainsi que le moment opportun d'y procéder.

Durant la phase 4, on s'attaquera aux caves et autres annexes mais les études préliminaires doivent encore débiter. L'objectif est d'entamer ces travaux en janvier 2017.

Pour juillet 2017, l'extérieur des deux résidences devra être entièrement rénové!

De Archibelge torens van Vosseslag.

Hopelijk vliegt er binnenkort niet één of ander ongewenst tuig tegen onze pas gerenoveerde torens.

Het zou zonde zijn van de tijd en energie die het bestuur van IrMi de laatste twee jaar gespendeerd heeft aan deze ivoren torens en hiermee verwijst ik enkel naar hun nieuwe kleur. Los van het financiële engagement dat de eigenaars bereid waren hierin te investeren.

P.A. zou natuurlijk wel in één klap wereldnieuws worden en de reportage van Archibelge zou in het niet verzinken door de aandacht van de internationale pers die ons dan te beurt zou vallen. Maar we mogen nu ook niet mediageil worden. Hoge torens vangen vanzelf al wind genoeg.

Vandaag bevinden we ons midden in fase II van het renovatieproject IrMi dat in totaal 4 fases zal tellen.

We bereiden het lastenboek van fase 3 voor, terwijl we ondertussen ook nadenken en praten over fase 4. Multi-tasking skills zijn dus een absolute must als bestuurder.

Gelukkig worden de vergaderingen met vaste hand geleid en voorgezeten door Brigitte, een man zou dat niet aankunnen.

Want dit alles komt vanzelfsprekend bovenop de vergaderingen met de Raad van Mede-Eigendom die uiteraard ook al onze bestuurlijke aandacht verdient en waardoor dus nog meer meningen, keuzes en gevoeligheden, die om een oplossing schreeuwen, onze agenda's kruisen.

Je zou van minder bestuureluurs worden.

Voor zover ik nu al kan vaststellen mogen we trots zijn op het resultaat. Technisch spreken we van een "geventileerde voorzetgevel". Het vochtprobleem zal eindelijk definitief opgelost zijn en we zullen onze isolerende ramen kunnen poetsen langs binnen én langs buiten. De overwinning van het goede op het kwade, als het ware. Helemaal Archibelge dus.

Het geheel oogt esthetisch sober en stijlvol en geeft enigzins de richting aan waar we met het hele park naartoe zouden willen/ kunnen gaan.

De jarenlange achteruitgang van ons brutalistisch bouwwerk is een ferme halt toe geroepen. Dit werkt aanstekelijk en zet zich door over heel het park en dat moet dan ook de bedoeling zijn.

Les tours "Archibelges" de Vosseslag.

Espérons qu'aucun objet volant indésirable ou autre ne volera dans nos tours à peine rénovées !

Ce serait dommage pour tout le temps et l'énergie que le conseil de gérance d'IrMi a consacré, tout au long de ces deux dernières années, à ces tours d'ivoire ! Ici, je fais seulement allusion à leur nouvelle couleur, indépendamment de l'engagement financier que les propriétaires ont consenti.

Parc Atlantis serait évidemment d'un coup, la Une des journaux mondiaux et le reportage "Archibelge" ne sombrerait pas dans l'oubli, grâce à l'attention de la presse internationale qui nous "tomberait dessus". Mais nous ne devons pas avoir la phobie des médias, les hautes tours, elles-mêmes, prennent suffisamment le vent !

Aujourd'hui, la phase 2 de la rénovation d'IrMi se termine. Au total, le projet en compte quatre. Déjà nous préparons le cahier des charges de la phase 3 tandis qu'entre-temps, nous réfléchissons aussi à la phase 4. Des compétences multi-tâches sont donc un must absolu pour les administrateurs. Heureusement, les réunions sont présidées de mains de maître par Brigitte ... un homme en serait incapable !?! Tout cela vient bien sûr en supplément des réunions du conseil de copropriété du parc qui, cela va de soi, nécessite aussi toute notre attention et par lequel, plus d'avis, de choix et de sensibilités qui exigent une solution, bousculent nos agendas

On deviendrait "administrateurphobes" pour moins que ça !

Pour autant que je puisse juger de la rénovation des tours, nous pouvons être fiers du résultat. Techniquement parlant, il s'agit d'une "surfaçade" isolée et ventilée. Les problèmes d'humidité seront enfin résolus et nos fenêtres pourront être lavées à l'intérieur et à l'extérieur. D'une certaine façon, la victoire du bien sur le mal ! ... Tout à fait Archibelge donc.

L'ensemble se dresse esthétique, sobre, élégant et présage de la direction vers laquelle nous souhaitons mener notre parc.

Le long déclin de nos constructions "brutalistes" est définitivement révolu ! Cet effort doit être contagieux et se propager à tout le parc et doit donc aussi être notre objectif!

Respect pour notre environnement et pour nous-mêmes sera dès maintenant, le fil rouge de notre action dans le parc.

Respect voor onze omgeving en voor onszelf, zal vanaf nu de rode draad vormen door al onze acties in het park.

Vandaar de vergadereelt op onze billen, want voor niets gaat de zon op.

Gelukkig schijnt deze voorlopig nog gratis aan onze kust en ik heb nog geen weet van een nieuwe belasting die in dit verband op komst zou zijn. Alhoewel... hoe zit dat nu met ons K.I. en moeten wij deze renovatie dan niet melden aan de overheid zodat die het nog wat zou kunnen optrekken? Neen, dit is een grap en ik wil uiteraard liever geen slapende honden wakker maken, maar we moeten ons ook geen illusies maken. Big Brother is sowieso watching you, met of zonder wifi in het park.

En neen, ik heb het ook niet over Ludwina die onverminderd haar kruistocht tegen de oude graai-cultuur van bepaalde personen in het park voortzet. Maar ik zou beter opletten wat ik zeg, want voor je het weet heb je tegenwoordig een advocaat op je dak en die hebben we hier al genoeg langs de kassa zien passeren.

By the way! Zijn jullie ook zo benieuwd hoe straks het geschil met Carrimo zijn beslag gaat krijgen?

Welke lelijke aap er nog uit de spreekwoordelijke mouw tevoorschijn zou kunnen komen?

Het zijn immer boeiende en spannende tijden in ons vakantiepark.

Ik voel mij hier in ieder geval een stuk veiliger nu we een nieuwe omheining krijgen op de scheiding met de verkaveling van Danneels. Je weet maar nooit wie je nieuwe burens worden. Voor alle duidelijkheid beste lezer, dit is een grap. Er mag al eens gelachen worden in ons park vind ik, verplichten kunnen we het jammer genoeg niet.

Nu nog onze verhuurders gemotiveerd krijgen opdat die hun klanten duidelijker zouden informeren over ons huishoudelijk reglement, en indien nodig, maatregelen te nemen opdat altijd, dezelfde problemen (huisvuil sortering, sleutels, wangedrag...) zich in de toekomst niet steeds zouden blijven herhalen en we staan weer een stapje dichterbij een uitzonderlijk aangenaam en gezellig Archibelge park om trots op te zijn.

Ik kan het niet laten om te eindigen met een opmerkelijke quote van wijlen M. Ghandi waaraan ik dikwijls moet denken als ik soms ietwat gefrustreerd, een zoveelste bestuursvergadering verlaat.

“Whatever you do will be insignificant, but it is important that you do it”.

Denk daar maar eens over na!

Voilà, hop naar de volgende vergadering.

Marc COESSENS

Il nous faut donc user nos fonds de culottes à longueurs de réunions car le soleil ne se lève pas pour rien.

Heureusement il brille encore gratuitement sur notre côte et je n'ai pas encore eu vent de l'avènement d'un nouvel impôt à ce sujet. Quoique ... où en sommes nous avec notre revenu cadastral ? Ne devons-nous pas signaler ces rénovations à la région qui pourrait encore ainsi soutirer un peu d'argent ?

Non, c'est une blague et je ne veux pas réveiller le chat qui dort mais nous ne devons pas nous faire d'illusions. Avec ou sans wifi dans le parc, “Big Brother” nous surveille !

Non, je ne pense pas non plus à Ludwina qui poursuit sa croisade contre les vieilles habitudes égoïstes de certains... Mais je ferais mieux d'être attentif à ce que je dis parce qu'avant même que vous le sachiez, vous avez un avocat sur les bras et ceux-là, on en a déjà assez vu passer à la caisse.

A propos, êtes-vous aussi curieux de savoir comment l'affaire Carrimo va se terminer ?

Quel lapin va-t-il encore sortir de son chapeau ?

Il y a toujours des périodes captivantes et mouvementées dans notre parc de vacances !

En tous cas, je me sens un peu plus en sécurité maintenant que nous aurons une nouvelle clôture à la limite du lotissement de Danneels. On ne sait jamais qui seront nos nouveaux voisins ! En vérité, chers lecteurs, je plaisante ... Je trouve qu'il faut aussi rire dans notre parc, malheureusement on ne peut y être obligé !

Il nous reste à motiver nos “loueurs” pour que leurs locataires soient informés de notre règlement d'ordre intérieur et, si nécessaire, prendre les mesures pour que les mêmes problèmes (tri des déchets, clés, méconduites, ...) ne se répètent sans cesse. Nous aurons à nouveau franchi un pas nous rapprochant d'un Parc Archibelge exceptionnellement sympathique et agréable “à faire baver”!

Je ne peux terminer sans vous proposer une citation remarquable de Ghandi à laquelle je pense lorsque, parfois, je quitte frustré un ènième conseil de gérance :

“Quoi que vous fassiez sera insignifiant, mais il est primordial que vous le fassiez .”

Pensez-y !

Voilà ... hop vers la prochaine réunion.

Marc COESSENS

In Iris vinden ze samen verven leuk!

Ze mogen er trots op zijn, de eigenaars in Iris van het eerste en derde verdiep. Daar heeft zich een heuse metamorfose voorgedaan.

Niet alleen de buitenkant van het gebouw was aan renovatie toe. Na 40 jaar kon ook de binnenkant een opfrissing gebruiken. Bij Mimosa gaven ze het voorbeeld. In Iris konden ze niet achterblijven nu het gebouw een verjongingskuur ondergaat. De schilderwerken aan de buitenkant en in de liftkoker worden uitbesteed. Maar onze gangen schilderen, dat kunnen we wel zelf. Zo dachten en spraken sommige eigenaars en ze deden het ook!

Eric Pollentier, bestuurslid, nam voor Iris het initiatief. Alle eigenaars van het gebouw kregen een mail met het voorstel om met eigenaars-vrijwilligers de gemeenschappelijke gangen tussen living en slaapkamer een kleurtje te geven. De bijgevoegde foto's van de pas geschilderde gangen bij Mimosa vormden een bijkomende motivatie.

Eric gaf nog een aantal praktische wenken mee. Zoek per gang een 'ploegleider' voor de coördinatie en een aantal vrijwilligers. Het mag hen geen geld kosten want het materiaal betaalt de gemeenschap. De afspraak is dat het plafond en de kant van de slaapkamers in Ral 9010 wit wordt geschilderd. De andere kant krijgt een kleur naar keuze

A Iris, ils trouvent chouette de peindre ensemble !

Les propriétaires du 1er et du 3ème étage d'Iris peuvent être fiers; ils ont réalisé une belle métamorphose de leur couloir.

Ce n'est pas seulement l'extérieur de l'immeuble qui est rénové, après 40 ans, l'intérieur méritait aussi d'être rafraîchi. Mimosa montra l'exemple; Iris ne pouvait pas rester en retrait, la résidence poursuit sa cure de rajeunissement. Les travaux de peinture extérieurs et dans la tour d'ascenseur ont été confiés à une entreprise mais, "nos couloirs, nous pouvons le faire nous-mêmes" ont pensé quelques propriétaires ... et ils l'ont fait !

Eric Pollentier, membre du comité, a pris l'initiative pour Iris. Tous les propriétaires de l'immeuble ont reçu un e-mail avec la proposition de propriétaires bénévoles de donner un coup de peinture aux couloirs communs (entre salons et chambres). Les photos ci-jointes des couloirs fraîchement repeints à Mimosa étaient une motivation supplémentaire.

Eric a donné un certain nombre de conseils pratiques. Chercher un "chef d'équipe" par étage pour la coordination et un certain nombre de bénévoles. Les achats de peinture sont pris en charge par la copropriété. L'accord est que le plafond et le côté des chambres sont peints en blanc (RAL 9010), la

van de eigenaars van de gang. Zo krijgt elke gang een zekere eenvormigheid maar heeft toch een eigen kleurrijk accent.

Geen woorden, maar daden! Jean-Marc nam de coördinatie op zich en samen met Narcis, vormden ze een ploeg met Eric en Dina en Robert en Nicole van het eerste verdiep. Ze moesten de langste gang van het gebouw onder handen nemen: maar liefst 50 meter lang. Gelukkig was er een echte klusser bij en iemand met verstand van verf en kleur. En sprongen andere eigenaars ook bij. Er kwam heel wat voorbereidend werk bij kijken. De kleurkeuze (grijsblauw), wie bestelt wat, wie doet wat en wanneer en hoe, wie brengt van thuis welk materiaal mee zoals afdekdoeken, ladder, verlichting... De mails vlogen over en weer. De afwerking moest top zijn. Alle kieren en gaten werden gedicht. Er werden nieuwe plinten geplaatst, nieuwe LED-lampen en knopjes op de kastdeuren. De gang moest af zijn! Na 2 maanden was het werk volbracht. Het resultaat mag gezien worden.

Kom eens kijken. Maar ga dan ook eens naar de derde verdieping. Ook daar gingen vrijwilligers aan de slag. Oogt de eerste verdieping strak en vrij neutraal dan is op het derde sprake van speelsheid en kleurrijk. Daar zorgt een heldere groene kleur en teksten voor een andere sfeer. 'Carpe diem' staat er op de wand: ze hebben het wel verdiend.

Dit vraagt zeker navolging. Meer weten? Neem contact op met Eric.

Robert Vermeersch

couleur de l'autre côté est laissée au choix des propriétaires. Ainsi, chaque étage a une certaine uniformité, mais a toujours son propre accent coloré.

Plus de mots, des actes ! Jean-Marc assura la coordination de l'équipe du 1er étage avec Eric et Dina, Robert et Nicole. Il fallait s'attaquer au plus long couloir de l'immeuble: jusqu'à 50 mètres de long. Heureusement, il y avait un véritable bricoleur et un spécialiste des couleurs et peintures. Les autres propriétaires firent le grand bond aussi. Il y avait beaucoup de travaux préparatoires : le choix de la couleur (bleu sarcelle), décider de qui fait quoi, quand et comment, qui stocke le matériel comme les échelles, linges de protection, éclairage ... Les e-mails ont volé en tous sens, la finition devait être top. Toutes les fissures et les trous ont été bouchés, de nouvelles plinthes ont été placées, de nouvelles lampes LED ont été posées ainsi que des poignées sur les placards. La rénovation du corridor devait être finalisée! Après 2 mois, le travail été fait... Le résultat mérite d'être vu. Venez y jeter un coup d'oeil mais allez aussi admirer le troisième étage. Les bénévoles s'y sont aussi distingués ! Le premier étage est élégant et plutôt neutre tandis que le troisième est coloré et empreint de légèreté. La couleur vert pâle et le texte crée une atmosphère différente. On peut notamment lire sur le mur 'Carpe diem' ... ils ont gagné.

Exemple à suivre par les autres étages; plus d'informations auprès d' Eric.

Robert Vermeersch

(traduction/adaptation: Jean-Marc Gengler)

Renovatie Iris/Mimosa: Fase 3.

Rust roest en beton... rot.
Drie keer is scheepsrecht..... de Heilige Drievuldigheid....de regel van drie..... het triumviraat. Het getal 3 heeft altijd al een bijzondere status gehad.. De 3de fase van de IrMi-renovatie is een speciale, cruciale fase. Zij zal het afsluitstuk vormen van een zeer intense periode van vergaderingen, agenda's, lastenboeken, werfverslagen, keuzes, lof en kritiek, ups en downs.... Hierna is hopelijk het ergste achter de rug en zal de 4de fase op rustig uitbollen lijken in vergelijking met de renovatiesprint van fase 1, 2 & 3.

We werken met dezelfde aannemer als in fase 2 en dat heeft zijn voordelen. We kennen elkaar en we doorgronden het voorwerp van discussie ook beter. Hierdoor kunnen we, bij het zoeken naar oplossingen, sneller tot de kern van de zaak doordringen. Het bestuur is ondertussen meer door de

Rénovation Iris/Mimosa: phase 3

“Repos, Rouille et béton...pourri.
La Sainte Trinité ... la règle de trois ... le triumvirat. Le numéro trois a toujours eu un statut spécial. La 3ème phase de la rénovation d'IrMi est, une phase spéciale, voire cruciale ! Elle résulte d'une période de réunions intenses, plannings, cahiers des charges, réunions de chantier, choix, éloges et critiques, des hauts et des bas. ... Après cela, nous espérons que le pire sera derrière nous et que la 4ème étape se déroulera plus sereinement par rapport au “sprint” des trois premières phases de rénovation.

Nous travaillons avec le même entrepreneur que pour la phase 2 ce qui a ses avantages. Nous nous connaissons et comprenons mieux l'objet des discussions. Dans la recherche de solutions, cela nous permet de pénétrer plus rapidement au cœur du problème. Le conseil de gérance est maintenant plus “aguerri” et peut mieux anticiper les problèmes

wol geverfd en anticipeert steeds makkelijker op onvoorziene problemen. Bij renovatie bots je daar altijd op, hoe goed je ook voorbereid bent. Desondanks is het toch weer even schrikken.

Deze keer is het de grote hoeveelheid betonrot waarmee we geconfronteerd worden. Deze kant van onze gebouwen ligt aan de schaduwzijde en heeft minder kans heeft om regelmatig uit te drogen door de zon. Daardoor is het betonrot merkbaar omvangrijker dan aan de zuidkant en meer dan voorzien. Dit zal onvermijdelijk een extra kost aan werkuren en materiaal met zich meebrengen.

De op papier voorziene duur van de werken zou dus wel eens verlengd kunnen worden. Renovatie is geen exacte wetenschap, zoveel is duidelijk. Tot zover het minder goede nieuws.....

Ons renovatieproject zou je kunnen vergelijken met het doorbijten van die zure appel. Tegelijk maakt de vroegere verzuring, die in ons Park heerste, langzaam maar zeker plaats voor een positievere kijk op de toekomst. Mensen genieten zichtbaar van de vele kleine en grote verbeteringen en de constructieve houding van hun bestuur. Ze slaan spontaan zelf aan het renoveren van hun eigen appartement of schilderen samen hun gang. Er wordt meer gepraat met elkaar. Het bewustzijn groeit dat Park Atlantis onze eigen verantwoordelijkheid is.

“La vie est plus belle quand on l’écrit soi-même” is een slogan die gebruikt wordt door een Frans parfummerk en die langzaam maar zeker bewaarheid wordt in ons Park.

Voor de rest heeft parfum en het Park niks met elkaar gemeen. Behalve dat we onze neus niet meer ophalen om zelf de handen uit de mouwen te steken. De zilte zeelucht ruikt iets zoeter sinds een kleine werkgroep een aantal jaren geleden besloot om een halt toe te roepen aan de verrotting. En dat betrof echt niet enkel de geur van betonrot.

Zo heb elk nadeel zijn voordeel, of is het glas half vol of half leeg. Het is dikwijls maar hoe je het bekijkt.

Marc Coessens

imprévu. Lors de rénovations, aussi bien qu’on y soit préparé, il reste toujours des incertitudes, des surprises ... on est toujours un peu anxieux !

Cette fois, nous sommes confrontés à une forte désintégration du béton en de multiples endroits. Ce côté de nos bâtiments est plus ombragé et donc moins susceptible de sécher au soleil. Par conséquent, la carbonatation est considérablement plus grande que sur le côté sud et plus importante que prévu. Cela aura inévitablement un coût supplémentaire en heures de travail et en matériaux mis en œuvre. La durée des travaux prévue sur papier pourrait être prolongée. La rénovation n’est pas une science exacte ! C’est, pour le moment, la mauvaise nouvelle ...

Vous pourriez comparer notre projet de rénovation au fait de croquer une pomme sûre. L’acidité qui régnait auparavant dans notre Parc est remplacée, lentement mais sûrement, par un regard positif sur l’avenir. Les gens apprécient visiblement les nombreuses petites et grandes améliorations apportées au Parc et l’attitude constructive du conseil de gérance. Ils se sont eux-mêmes “plongés” spontanément dans la rénovation de leur propre appartement ou même dans la peinture de couloirs communs. On se parle plus ... La prise de conscience de la responsabilité propre de chacun s’étend à tout le parc Atlantis.

“La vie est plus belle quand on se l’écrit soi-même” est un slogan utilisé par une marque de parfum français et devient peu à peu une réalité dans notre parc.

Pour le reste, le parfum et le parc n’ont rien en commun si ce n’est que nous ne craignons plus de mettre notre nez dehors et sortir les mains des poches pour apporter notre pierre à l’édifice. L’odeur salée de la mer est un peu plus douce depuis que, il y a quelques années déjà, un petit groupe de travail a décidé de mettre un terme au pourrissement du Parc ... et cela n’a rien à voir avec l’odeur de pourriture du béton !

Ainsi, chaque désavantage peut avoir son avantage comme le verre peut être à moitié plein ou à moitié vide ... tout dépend de la façon dont vous le regardez !

Marc Coessens

(traduction JM.Gengler)

Irmi of Superblekkaard

One of the best Brutalist buildings around the world

W il je mooie architectuurfoto's zien van de hoogbouw in Park Atlantis? We verwijzen je naar een aantal websites waarbij fotografen aandacht geven aan Iris en Mimosa.

Enkele internationale fotografen, gespecialiseerd in architectuur, brachten onze hoogbouw in beeld omdat ze zo opmerkelijk of mooi bevonden worden.

IrMi ou Superblekkaard ...

One of the best Brutalist buildings around the world.

V ous voulez voir de belles photos de l'architecture des deux hauts immeubles du parc Atlantis? Nous vous renvoyons vers quelques sites Web où des photographes prêtent attention aux résidences Iris et Mimosa.

Quelques photographes internationaux, spécialisés dans l'architecture ont mis en images ces deux résidences qu'ils ont considérées remarquables ou simplement beaux.

Op de website www.ilovebelgium.be/park-atlantis geeft fotograaf Marcel van der Burg een impressie van Superblekkaard, de oorspronkelijke naam van Iris-Mimosa. De site geeft een historische achtergrond en een beschrijving van de architectuur. Zo wordt er verwezen naar de bouwstijl van het Brutalisme. De auteur beschrijft de gebouwen als een 'master piece'.

Een andere fotograaf die de hoogbouw vereeuwigde is Klaas Vermaas. Tik zijn naam in en daar zie je Park Atlantis. Zijn foto's staan ook op de website

Sur le site www.ilovebelgium.be/park-atlantis, le photographe Marcel van der Burg propose une photo de Superblekkaard, le nom original de Iris et Mimosa. Le site en donne un aperçu historique et une description de l'architecture faisant référence au style architectural appelé "brutalisme". L'auteur qualifie les deux bâtiments de «chef-d'œuvre» du brutalisme.

Un autre photographe, Klaas Vermaas, a immortalisé les hauts immeubles. Tapez son nom et vous verrez le Park Atlantis. Ses photographies sont

www.skyscrapercity.com onder de hoofding ‘The best Brutalist buildings around the world’.

De gebouwen van Iris-Mimosa zijn zo markant dat ze zijn opgenomen in de inventaris van Bouwkundig Erfgoed in Vlaanderen. Hierin worden zij beschreven als ‘monumentale betonbouw’. Elders spreken architecten van een typisch voorbeeld van het Brutalisme.

Maar wat is het Brutalisme?

Brutalisme is een bouwstijl binnen de architectuur die geïnspireerd is op de late werken van Le Corbusier met zijn ruwe afgewerkte vormen. De term is afgeleid van het Franse ‘béton brut’ of ‘ruw beton’. Kenmerkend voor de stijl zijn de blokachtige, geometrische en herhalende vormen. Het hoogtepunt van de stroming werd bereikt in de jaren 1960-1970.

Deze op het eerste zicht allesbehalve charmante bouwstijl maakt de laatste tijd een pijlsnelle comeback. De stijl charmeert ons op een andere manier dan een statig herenhuis in art-Deco stijl. De aantrekkingskracht van brutalistische gebouwen ligt vooral in dat ruwe, het tactiele. De herhaling van de geometrische vormen, zoals onze bijenkorven, vinden architecten super omdat er ritme en orde in zit.

De bouwstijl van onze hoogbouw is dezelfde als deze van het stedelijk zwembad in Oostende. Ook dit gebouw is Onroerend erfgoed en architecten pleiten voor een respectvolle renovatie. Het stadsbestuur overwoog een afbraak. Architecten noemen dit een onherstelbaar verlies van een zeldzaam kwalitatief voorbeeld van Brutalisme. In Park Atlantis kozen de mede-eigenaars terecht wel voor een grondige renovatie. De gebouwen hebben hierdoor hun vroegere pracht teruggevonden.

Hoogbouw in piramidevorm is nog steeds hot. Dit jaar werd de prijs voor de meest vernieuwende wolkenkrabber toegekend aan een piramide, de 140 meter hoge Courtscraper in New York. De piramideachtige wolkenkrabber heeft een opmerkelijk geometrische gevel. Zou de architect met aandacht naar onze piramides gekeken hebben? Zeker weten!

Robert Vermeersch

également sur le site www.skyscrapercity.com sous la rubrique “The best Brutalist buildings around the world”.

Les résidences Iris et Mimosa sont si frappantes qu’elles sont inscrites à l’inventaire du patrimoine architectural en Flandre. Ici, elles sont décrites comme “bâtiments en béton monumentaux”. Ailleurs, des architectes parlent d’un exemple typique du brutalisme.

Mais qu’est-ce que le brutalisme ?

Le brutalisme est un style architectural inspiré par les travaux de Le Corbusier avec ses formes aux finitions brutes. Le terme est dérivé du français “béton brut”. La caractéristique de ce style sont les formes géométriques polyédriques et répétitives. Le point culminant de ce courant a été atteint dans les années 1960-1970.

A première vue, c’est tout sauf un récent retour fracassant de l’architecture de charme. Ce style nous charme d’une manière différente qu’une majestueuse demeure Art Déco. L’attrait des bâtiments brutalistes réside surtout dans leur état brut, tactile. Les architectes trouvent super la répétition des formes géométriques, telles que nos ruches, car ils y apprécient le rythme et l’ordre.

Le style architectural de nos hautes bâtisses est le même que celui de la piscine municipale d’Oostende. Ce bâtiment est lui aussi répertorié comme patrimoine immobilier et les architectes préconisent une rénovation respectueuse alors que le conseil communal prône sa démolition ! Les architectes parlent d’une perte irréparable d’un exemple de brutalisme de qualité rare. Au Park Atlantis, les copropriétaires ont opté pour une rénovation profonde. Les bâtiments ont ainsi retrouvé leur splendeur d’antan.

Les grands Immeubles de forme pyramidale sont encore d’actualité. Cette année, le prix pour le gratte-ciel le mieux rénové a été attribué à la pyramide Courtscraper de 140 mètres de haut à New York. Le gratte-ciel en forme de pyramide a une façade géométrique remarquable. Les architectes auraient-ils regardé attentivement nos pyramides ? Allez savoir !

Robert Vermeersch
(traduction JMG)

Renovatie Iris Mimosa: de laatste lootjes

Het bestuur van IrMi heeft op haar vergadering van oktober 2017 de knoop doorgehakt. Alle aspecten van de renovatie van de bergingen werden definitief vastgelegd. De syndicus kan nu de offertes opvragen. In het voorjaar van 2018 zal de laatste fase van de renovatiewerken verder aangepakt worden.

De daken van de bergingen zijn intussen al gerenoveerd. Voor het bestuur was het een helse karwei om te beslissen wat zou geverfd worden, wat aan betonherstel nodig is, welke vensters of deuren te herstellen of te vernieuwen zijn. Daarbij wordt het voorziene budget nauwkeurig in 't oog gehouden.

Positief is alleszins dat de geplande extra opvragingen zullen volstaan. De eigenaars betalen binnenkort hiervoor de laatste opvraging. Met deze 20ste schijf komt er zo een einde aan de jarenlange grote financiële inspanning voor de renovatie van de residenties. Oef! Maar het resultaat mag gezien worden en daarmee kunnen de residenties nog vele jaren mee. De uitgaven kunnen zich voortaan beperken tot kleinere herstel- en onderhoudswerken en de heropbouw van een reservefonds.

Rénovation d'Iris & Mimosa : dernière étape !

Le conseil de gérance d'IrMi a pris la décision lors de sa réunion d'octobre 2017 : tous les aspects de la rénovation des locaux de rangements (les caves) ont été finalisés. Le syndic peut maintenant demander les devis. Au printemps 2018, la phase finale des travaux de rénovation sera également réalisée.

Les toits des 'caves' ont déjà été rénovés. Pour le conseil, c'était un sacré boulot de décider ce qui serait peint, ce qui restait à réparer, quelles fenêtres ou portes rénovées ou remplacées. Le budget prévu doit ici être étroitement surveillé.

Dans tous les cas, il est positif que les avances supplémentaires demandées suffiront. Les propriétaires s'acquitteront prochainement de la dernière tranche. Avec ce 20ème paiement, l'effort financier à long terme pour la rénovation des résidences prend fin. Ouf ! Mais le résultat en valait la peine ; ainsi, les résidences sont 'requinquées' pour plusieurs années. Les dépenses pourront désormais se limiter à des réparations et entretiens de moindre envergure et à la reconstitution d'un fonds de réserve.

Zicht op de berging van Iris voor de renovaties / Vue des "caves" de Iris avant la rénovation

Op de vergadering van de Raad van Mede-eigendom van oktober 2017 kreeg de syndicus groen licht voor de aanbesteding van de vijver aan Iris. Er diende nog een wijziging aangebracht aan het soort stenen dat in de korven rond de vijver wordt aangebracht. De werken zullen aanvangen begin januari 2018. Het IrMi-bestuur besliste nog om kleine herstelwerken te laten uitvoeren aan de betonnen muurtjes die vanop de parking onder Iris naar de vijver leiden.

Intussen werd ook de beslissing volledig uitgevoerd om in de gemeenschappelijke gangen over te schakelen op Ledverlichting. Ook voor de verbetering van de buitenverlichting werden er als stappen gezet, maar dat is vooral een verhaal van het hele park.

Robert Vermeersch (Iris104)

Lors de la réunion du Conseil de copropriété d'octobre 2017, le syndic a reçu le feu vert pour l'appel d'offres pour la réhabilitation de l'étang. Un changement a dû être apporté au type de pierres qui seront placées dans les gabions autour de l'étang. Les travaux débuteront en janvier 2018. Le conseil d'administration de l'IrMi a décidé d'effectuer de petits travaux de réparation sur les murs en béton qui mènent du parking à l'étang en passant sous Iris.

Entre-temps, la décision pour passer à l'éclairage LED dans les couloirs communs a été réalisée. Aussi pour l'amélioration de l'éclairage extérieur, de premiers pas ont été franchis, mais c'est surtout l'affaire de l'ensemble du parc.

Robert Vermeersch (Iris104).

Kunst in Park Atlantis: de sculpturen

In elk park van enige allure is er kunst aanwezig. Het Middelheimpark in Antwerpen staat er vol van. Maar ook in ons Park mocht kunst niet ontbreken. Met de bouw van Iris en Mimosa had de architect wellicht het idee om er iets kunstig van te maken. Niet alleen door de originaliteit van het ontwerp op zich, maar ook door de verfraaiing op de grotere muuroppervlaktes met sculpturen. Ze zijn vooral te bewonderen op de muren van het vroegere restaurant, wat nu 'de bergingen' heet.

Het gebouw met het restaurant bevindt zich tussen de residenties van Iris en Mimosa en werd omgebouwd tot gemeenschappelijke fietsenstallingen en individuele bergingen. Aan dit gedeelte van IrMi gaat in september de laatste fase in van de totaalrenovatie van de beide residenties. Er wordt gewerkt met een hoogwerker eerst aan de kant parking en erna aan de kant van de vijver.

Bij dit renovatieproject werd er zo min mogelijk geraakt aan de originele uitstraling. De bedoeling was om de gebouwen in hun volle glorie te herwaarderden met respect naar vorm, materiaal en kleur. In de laatste fase wordt ook het nodige respect opgebracht voor de sculpturen die maximaal zullen bewaard of hersteld worden. Niet voor niets wordt Iris-Mimosa als onroerend erfgoed beschouwd en sommigen spreken zelfs van ontroerend erfgoed. Bij het in detail bekijken van de basreliëfs is emotie nooit ver weg. Wat voor de enen afkeer of onbegrip oproept, zal bij anderen voor gevoelens zorgen van verwondering, bewondering of nieuwsgierigheid.

De beeldhouwer van deze versieringen heet Jo Rome. Op onze website www.parkatlantis.today vind je onder 'actua' een video met een interview met de kunstenaar. Een van zijn vroegere opdrachten was het versieren van de betonnen muren van IrMi volgens een speciale procedure: tekeningen maken op een horizontale zandvlakte dat dan met

De l'Art au Park Atlantis : les sculptures

Il y a de l'art dans chaque parc d'un certain prestige ; le parc Middelheim à Anvers, par exemple, en est rempli. Mais l'art était aussi un must dans notre parc. Avec la construction d'Iris et de Mimosa, l'architecte a peut-être eu l'idée de le transformer en quelque chose d'artistique. Non seulement en raison de l'originalité du design, mais également en raison de l'embellissement des surfaces murales plus grandes avec des sculptures. Ils peuvent principalement être admirés sur les murs de l'ancien restaurant aujourd'hui appelé "les caves".

Ce bâtiment avec le restaurant se trouve entre les résidences Iris et Mimosa et a été converti en installations communes de locaux à vélos et en lieux de stockage individuels (les caves). Cette dernière phase se déroulera en septembre et terminera ainsi la rénovation complète des deux résidences Iris & Mimosa. Un élément sera tout d'abord utilisé côté parking, côté

étang ensuite.

Avec ce projet de rénovation, l'aspect d'origine a été le moins possible modifié. L'intention était de rendre à ces bâtiments toute leur splendeur tant en ce qui concerne la forme, les matériaux que les couleurs. Dans la phase finale, toute l'attention nécessaire est également accordée aux sculptures qui seront sauvegardées ou restaurées au maximum. Ce n'est pas pour rien qu'Iris-Mimosa est considéré comme un véritable patrimoine et certains parlent même d'un patrimoine en mouvement. En regardant les bas-reliefs en détail, les émotions ne sont jamais loin. Ce qui suscite de l'aversion ou de l'incompréhension chez certains suscitera chez d'autres un sentiment d'émerveillement, d'admiration ou de curiosité.

Le sculpteur de ces décorations s'appelle Jo Rome. Sur notre site Web www.parkatlantis.today, vous trouverez une vidéo avec une interview de l'artiste sous la rubrique "actua". A l'époque, sa tâche consistait à décorer les murs de béton d'IrMi selon une

beton werd volgestort. Jo Rome zegt achteraf tevreden te zijn met de zandkleur van het beton.

De tekeningen zijn zeer divers: van realistische figuren, over surrealistische en mysterieuze afbeeldingen, naar krassen en meetkundige tekeningen. Het brengt je verbeelding aan de gang. Bovendien speelt het licht een steeds variërend spel met de volumes en details. Deze sculpturen verlenen aan de strenge geometrische betonconstructie een speelsheid en poëzie die ermee perfect in evenwicht zijn.

Door de jaren heen was het geheel wat van zijn frisheid verloren. Door de huidige renovatie komen de bas-reliëfs weer duidelijker tevoorschijn en zorgen voor een opwaardering van dit architecturaal erfgoed. De gevels van IrMi lijken een sculptuur met mooie contrasten bij zonlicht. Dit effect wordt nog verhevigd bij de bas-reliëfs maar dan op kleine schaal.

Na de renovatie is het meer dan ooit de moeite waard om de sculpturen eens nader in detail te bekijken. Bekijk eens de muur van de inkom van Iris tegenover de waterbak. Zie je er ook de zwemmers? En links ervan een ouder die zich buigt over zijn kind en zegt: spring in het water, durf! Er is nog zoveel meer te zien. Kijk en geniet van een uniek stukje kunst in ons Park. Om trots op te zijn!

Robert Vermeersch

procédure spéciale : dessiner des motifs sur une étendue de sable horizontale, les emplir de béton pour les redresser ensuite contre les murs. Jo Rome se dit ensuite satisfait de la couleur sable du béton.

Les dessins sont très variés : des figures réalistes aux images surréalistes et mystérieuses, en passant par les rayures et des dessins géométriques. Cela stimule votre imagination. De plus, la lumière joue un jeu en constante évolution avec les volumes et les détails. Ces sculptures confèrent à la construction géométrique stricte en béton une espièglerie et une poésie qui lui correspondent parfaitement.

Au fil des ans, toute cette fraîcheur s'est perdue. Grâce à la rénovation en cours, les bas-reliefs apparaissent plus clairement et assurent une valorisation de ce patrimoine architectural. Les façades d'IrMi ressemblent à une sculpture présentant de beaux contrastes sous le soleil. Cet effet est amplifié avec les bas-reliefs mais à plus petite échelle.

Après la rénovation, il sera plus que jamais intéressant d'examiner ces sculptures plus en détail. Regardez le mur de l'entrée d'Iris en face du bassin ; voyez-vous aussi les nageurs ? Et à leur gauche, un parent qui se penche sur son enfant et dit : saute dans l'eau, vas-y ! Il y a d'autres choses à voir encore. Regardez et appréciez cette œuvre d'art unique ... C'est dans notre parc et nous pouvons en être fiers !

Robert Vermeersch

Kom eens kijken!

Volgens sommigen vormen de bergingen van Iris en Mimosa het mooiste wat het Park te bieden heeft. Daarmee bedoelen ze niet de binnenkant want die wacht nog op een opfrisingsbeurt. De buitenwanden ervan zijn voorzien van sculpturen met de meest bizarre vormen en tekeningen. Tijdens de afgelopen maand september werden deze wanden hersteld en gevefd. Daarom is het nu meer dan ooit de moeite om de sculpturen eens nader te bekijken.

In het Krantje van juli 2019 werden de kunstzinnige afbeeldingen al voorgesteld. Dit in het artikel 'Kunst in Park Atlantis: de sculpturen'. Hierin werd verwezen naar onze website www.parkatlantis.today waar onder 'Park Atlantis vroeger en nu' de kunstenaar Jo Rome vertelt. Nu zijn de sculpturen terug in hun oorspronkelijke frisheid te bewonderen. Maar ook met veel verwondering: de versieringen zetten ieders fantasie aan het werk. Kom gerust eens kijken naar wat lang een verborgen schat was in ons Park.

Robert Vermeersch

Voor / Avant

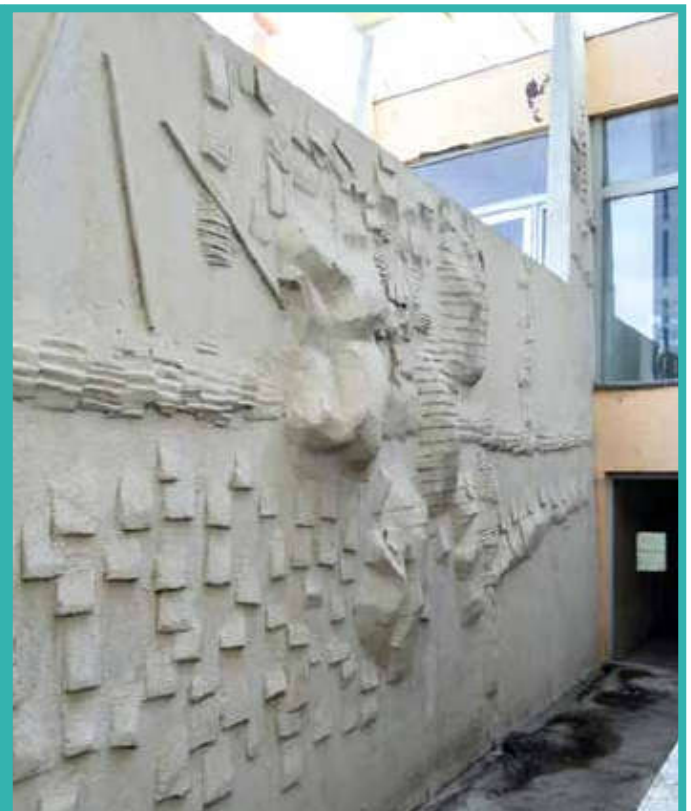
Viens une fois voir !

Selon certains, le site de stockage d'Iris et Mimosa est la plus belle chose que le parc puisse offrir. Ils ne veulent pas parler de l'intérieur (celui-ci attend toujours une couche de peinture fraîche) mais bien des murs extérieurs qui sont agrémentés de sculptures avec des formes et des dessins des plus bizarres. Ces murs viennent d'être réparés et repeints durant le mois de septembre dernier. C'est pourquoi, plus que jamais, il convient de regarder de plus près ces sculptures.

Des photos de celles-ci étaient déjà présentées dans le 'Krantje' de juillet 2019, dans l'article 'De l'art au Park Atlantis : les sculptures'. Cela faisait référence à notre site Web www.parkatlantis.today où, au chapitre 'Park Atlantis jadis et maintenant', l'artiste Jo Rome se confie dans une vidéo. Maintenant, les sculptures peuvent être admirées dans leur fraîcheur d'origine. Mais aussi avec émerveillement, ces décorations mettent l'imagination de chacun en action. N'hésitez pas à venir voir ce qui était un joyau caché dans notre parc pendant une longue période.

Robert Vermeersch

Na eerste reiniging/ Après un premier nettoyage

Zicht van bovenuit de piramiden...

Wanneer Christianne en ik besloten een appartement aan de kust te kopen, wens-ten we iets te vinden met zicht op de zee en zoveel mogelijk van veel zon te kunnen genie-ten wat niet het geval is op de dijk. Het financieel aspect was natuurlijk zeer belangrijk. Een aanbod op een wel bekende website leek ons inte-ressant. We stonden voor het gebouw Mi-mosa waar een eige-naar ons zijn apparte-ment liet bezichtigen op het vijfde verdiep. Het uitzicht op de zee was prachtig maar door het feit dat de ka-mers gescheiden wa-ren door een gemeen-schappelijke gang van de woonruimte waren we niet fel aangetrok-ken. Een beetje te-leurgesteld zijn we opgestapt naar Iris. De zee was zichtbaar vanaf het vierde verdiep maar hoe hoger we gingen hoe mooier werd de horizon. Van boven op het achtste heb je een onderbroken zicht van Oostende tot Zee-brugge, een lijn slechts licht on-derbroken door het hoge ge-bouw Astrid in Bredene. Terug naar beneden op de parking waar we Manu, de toenmalige tuinman, heb-ben ontmoet. Hij woonde op het gelijkvloers in Iris. Wij vroegen hem of dat hij wist of er een hoek-appartement te koop stond vanaf het vierde verdiep. Volgens hem zou er een eige-naar op het zesde verdiep zijn appartement te koop stellen. Manu nam onmiddellijk contact op per te-lefoon. Het antwoord liet niet op zich wachten. En-

Uitzicht richting Oostende. / Vue vers Ostende.

Aan de einder Zeebrugge. / Zeebruges à l'horizon.

Du haut des pyramides ...

Lorsque Christianne et moi avons décidé d'acquérir un appartement sur la côte, nous souhaitions y avoir vue sur la mer mais aus-si d'y profiter le plus possible du soleil ce qui est improbable sur la digue. Le critère financier était évidemment aussi très important. Une offre nous a paru intéressante sur un site web bien connu ; nous nous sommes donc retrouvés au pied de Mimosa où un pro-priétaire nous a fait visiter son apparte-ment au 5ème étage. La vue était imprenable, la mer visible au loin mais le fait d'avoir les chambres séparées du reste de l'appartement par un couloir com-mun nous a fait re-noncer. Un peu déçus, nous sommes montés à pied à l'assaut d'Iris. La mer était visible dès le 4ème étage mais plus on montait, plus la l'horizon s'ouvrait à nous. Au huitième, d'Ostende à Zeebrugge, la ligne d'horizon était ininterrompue, si ce n'est par Astrid, cet i m m e u b l e imposant de Bredene. De retour sur le «plancher des vaches», nous avons rencon-tré Manu, le jardinier de l'époque qui habitait au rez-de-chaussée d'Iris. Nous lui avons deman-dé si, à sa con-naissance, un appartement de coin serait à vendre au delà du 4ème ? Selon lui, un propriétaire serait vendeur au 6ème. Sans attendre, il le contacta par téléphone. La réponse ne se fit pas attendre ... quelques mois plus tard, nous étions les nouveaux propriétaires de I.601.

kele maanden later waren we de nieuwe eigenaars van I 601.

's Morgens is het de zachte zonneshijn die ons uit het bed trekt. Het zicht op de kleine kerktoeren van Vosseslag en daarboven de watertoren van De Haan en nog verder de windmolens van Zeebrugge is verbluffend. 's Namiddags genieten we van de zon zowel op het balkon als in de living. Het uitzicht op Oostende is even aantrekkelijk: de watertorens, de kerken, zijn bekende toren en de boten die de haven binnen en buiten varen. In de verte waar hemel en zee één worden is het een ononderbroken verkeer van de schepen, de ene groter dan de andere. Het is een doorlopend spektakel dat zich afspeelt voor de windmolens die we sinds tien jaar uit de mist zien verschijnen op de Tortonbank en Bligh Bank. Er zijn er steeds meer en meer. 's Avonds is het spektakel even mooi. Van de

Dès l'aube, ce sont les doux rayons de soleil qui nous tirent du lit. La vue sur le clocheton de l'église de Vosseslag et au delà, le château d'eau de De Haan et les éoliennes de Zeebrugge; le coup d'oeil est superbe... y a pas photo !!! L'après-midi, nous profitons du soleil, que ce soit au balcon ou dans le salon. La vue est tout aussi surprenante sur Ostende, ses châteaux d'eau, ses églises, sa célèbre tour et les bateaux entrant ou quittant le port. Au loin, là où ciel et mer se confondent, l'inlassable défilé des navires, les uns plus gros que les autres, est un spectacle permanent se déroulant devant les innombrables éoliennes que nous avons vus apparaître comme par enchantement sur les Tortonbank et autre Bligh Bank au cours de ces dix dernières années. Le soir aussi, le spectacle en vaut la chandelle. D'un côté comme de l'autre, des centaines de luminaires forment une guirlande lumineuse toute la nuit durant, le tout balayé par le rayonnement du

Jean-Marc tuurt naar de zee. / Jean-Marc scrute la mer.

ene kant zowel als de andere kant vormen de honderden lichtpunten de ganse nacht een lichtslinger vergezeld door de vuurtoren van Oostende*. Daarbij zien we de kleine witte en rode lichtpunten aan de horizon van de boten, alsof ze permanent aan de zee behoren.

Dit gezegd zijnde, wees gerust, er zijn noch sarcophagen, noch faraonische schatten te vinden in de piramiden "Iris en Mimosa" en desondanks mag ik u dit bevestigen ... onze wens is realiteit geworden: zicht en zon. **Jean-Marc Gengler**

** om de 10 seconden seint de vuurtoren van Oostende zijn identificatie in morse (--- = O)*

phare du port d'Ostende*, sans compter ces points lumineux qui parcourent l'horizon et les lanternes blanches et rouges des chaluts qui semblent scruter inlassablement la mer.

Cela dit, rassurez-vous, il n'y a ni sarcophage ni trésor pharaonique dans les "pyramides Iris et Mimosa" et pourtant, je peux vous le confirmer ... notre souhait y est devenu réalité : vue et soleil à la fois !

Jean-Marc Gengler

** Toutes les 10 secondes, le phare d'Ostende lance son identifiant en morse (--- = O)*

Farao's zijn baas in dit architecturaal pareltje in De Haan

Op bezoek in de meest opvallende "hoogbouw" aan de Belgische kust: Park Atlantis

Atlantis bestaat, dat kunnen we je met zekerheid zeggen. Al hebben wij het wel over Park Atlantis, een straf staaltje architecturaal Belgisch verleden in Vosseslag bij De Haan.

19-05-17, 06.00u - Jessy Van Durme

[Een atypische stapeling van honingraatmodules vormt het gezicht van Park Atlantis. De balkons in gewassen silexbeton, een typisch seventiesmateriaal, werden hier mooi gerenoveerd. ©Piet Goethals](#)

Op tafel ligt een oude brochure, met een bijna utopische tekening en die typische grafiek uit de jaren 70. Daarop staat te lezen: NIEUW - Super Blekkaard - Residences nouvelles. Op de tekening: een reusachtig gebouw, vijftien verdiepingen hoog, bestaande uit op elkaar gestapelde honingraat-eenheden. Het project van de Sociale Mutualiteit zou in 1974 neergepoot worden in Vosseslag, bij De Haan.

De Haan is als enige stad aan onze Belgische kust niet bezaaid met glanzende hoogbouw. De gemeente was er dan ook al in de jaren 70 van overtuigd dat ze een andere weg wilde inslaan.

Het initieel ontwerp van de piramide mocht niet worden uitgevoerd, wegens te hoog: het uitzicht op de duin zou verstoord worden.

Daarom deelde de Luikse architect Marcel J. Jaminon de modules op in twee gebouwen, geschrinkt ten opzichte van elkaar. Zijn oorspronkelijke idee was om prefabhoningraathuisjes op elkaar te gaan plaatsen, maar dat leek in de praktijk minder voor de hand liggend.

[Jean-Marc aan tafel met een boek vol herinneringen.](#) ©Piet Goethals

Noem het een honingraat of een stapeling van caravans, een ruwe diamant in de West-Vlaamse duinen, maar als brutalisme mogen we dit niet bestempelen, duidt bewoner Jean-Marc Gengler. Hij had enkele jaren geleden de kans om meneer Jaminon te interviewen voor het krantje van Park Atlantis. “De architect laat zijn werk duidelijk niet graag klasseren onder het brutalisme. Hij verklaarde dat hij de residenties had bedacht vanuit zijn eigen ideeën en uitgangspunten”, legt Jean-Marc uit. “Jaminon had bewondering voor Oscar Niemeyer, de ontwerper van een groot aantal gebouwen in Brasilia (de hoofdstad van Brazilië is in de jaren 50 in een paar jaar tijd uit de grond gestampt, red.). Zelf had Jaminon verschillende scholen en hotels ontworpen in Afrika, vooral in Burundi en Zaïre.”

Congé payé

Het bloeiende zomerpark, waar de twee gebouwen Iris en Mimosa deel van uitmaakten, is een mooi voorbeeld van sociaal geëngageerde architectuur en stedenbouw uit de jaren 60 en 70. Het belang van de gemeenschap, collectiviteit en groene ruimte, de wil om iedereen van huisvesting – of in dit geval vakantie – te voorzien, is duidelijk toegepast. Uit diezelfde periode komt ook het gegeven van de ‘congé payé’, het waren de hoogdagen van het socialisme.

Share

Park Atlantis dateert uit de tijd van de congé payé, de hoogdagen van het socialisme

Als vakantieganger en lid van de Sociale Mutualiteit had je in die tijd de optie om ofwel een studio ofwel een kamer te huren. Basic, compact maar voldoende geëquipeerd. Naast de vakantieverblijven was het domein voorzien van alle denkbare faciliteiten, zoals restaurants en een supermarkt.

Deze functies werden ondergebracht in een erfenis van Expo 58: het Belgische paviljoen. Het paviljoen kreeg op het domein de naam 'Plaza'. Dit was de place to be: je had er de bowlingbaan, filmzaal, theaterzaal, kantoren en twee restaurants.

In de jaren 80 ging het bergaf met Park Atlantis, het park kwam leeg te staan en de gebouwen verloederden. Totdat in 1988 aannemer Van Biervliet het terrein aankocht, met als doel de gebouwen te renoveren en uiteindelijk ook in eigen beheer te exploiteren.

Wendy Van Wanten

Manu De Swaef was in die tijd directeur van het vakantiedomein en had een jonge ploeg van animatoren onder zich die het park nieuw leven inblies. Manu vertelt met een fonkeling in zijn ogen over de vele barbecues, playbackshows en andere activiteiten die hier plaatsvonden. "Ooit kwamen hier zelfs Afrikaanse olympische ploegen logeren. Meer dan vierhonderd jonge atleten verbleven hier, verspreid over de gebouwen."

[©Piet Goethals](#)

Manu neemt een oud fotoboek in zijn handen en bladert door de herinneringen. "We hebben hier zelfs in de duinen geskied. Tijdens een strenge winter waren 's ochtends de duinen in de verte besneeuwd, de animatoren kregen het fantastische idee om met z'n allen de besneeuwde heuvels te trotseren." Met een brede glimlach wijst Manu naar een bevreemdende foto van jonge mensen in eighties-plunje op skilatten, met op de achtergrond de zee.

Verder in het fotoboek staat in grote letters 'Miss Personality 1993', met daaronder een foto van dames in badpak voor het toen nog intacte zwembad van Park Atlantis. "Ook Wendy Van Wanten was hier toen te gast", vertelt hij.

Share

Na jaren van verloedering waren het uiteindelijk de eigenaars zelf die het heft in eigen handen namen

In de loop der jaren werden de studio's stelselmatig als afzonderlijke units verkocht. Leo Pieters en zijn vrouw kochten in die periode een stekje in het gebouw Iris. Park Atlantis was voor hen geen onbekend terrein.

"Mijn vrouw kwam hier al in de jaren 70 op vakantie en had mooie herinneringen aan deze plek." Meer dan twintig jaar geleden was het koppel op zoek naar een stekje aan zee. "We

hebben de hele kustlijn afgezocht naar een mooie studio, en botsten toen op een studio met twee extra kamers in het Iris-gebouw”, verklaart Leo enthousiast.

Het gepensioneerde koppel woont in Brussel en komt geregeld naar zee om er lange wandelingen te maken. De duinen liggen dan ook vlakbij en op een dikke anderhalve kilometer ligt de zee. “Wij zien van op de eerste verdieping de zee niet, maar we kijken wel uit op het groen en de vijver die onder het gebouw doorloopt.”

De farao's

Maar dan ging het weer de verkeerde kant op met het beheer van Park Atlantis. Verschillende investeerders en speculanten passeerden de revue, maar niemand die echt begaan was met het park. Met verloedering en leegstand als gevolg.

Het gebouw begon stilaan de typische kwaaltjes van de betonnen constructies uit de jaren 60 en 70 te vertonen: betonrot, vocht... De Plaza, het facilitengebouw dat op de voorgrond van Iris en Mimosa stond, werd in 2002 met de grond gelijk gemaakt omdat het gebouw in erbarmelijke staat verkeerde.

Het waren uiteindelijk de eigenaars van de piramides zelf, die het heft in handen namen. “Het is niet altijd makkelijk om iets op poten te zetten met meer dan honderd eigenaars”, vertelt Bob. Hij is eigenaar van een studio en maakt deel uit van de bestuursgroep die de schouders zet onder het behoud van Iris en Mimosa.

Share

'Gek om te zien hoe al die identieke studio's anders worden ingericht'

Bob, bewoner

“We proberen de eigenaars bewust te maken van het feit dat dit twee bijzondere gebouwen zijn, uniek in hun ligging en architectuur. Er zijn er natuurlijk die we niet moeten overtuigen, die al verliefd zijn. You hate it or you love it!”, glimlacht Bob.

Bob, eigenaar van een studio, op zijn terras.

©Piet Goethals

De farao's (die naam krijgen de bewoners van de piramides opgespeld door de andere bewoners van het domein) zijn ervan overtuigd dat dit staaltje architectuur bewaard moet blijven. "Er waren twee opties: ofwel een grondige renovatie, ofwel zouden de gebouwen binnen dit en twintig jaar gelijk met de grond gemaakt worden", legt Bob uit. En dan zou er toch maar een ordinaire kustblok in de plaats komen. De eigenaars hebben een flinke financiële inspanning moeten leveren om te kunnen genieten van het huidige resultaat. "We vinden dit stuk groen en natuurlijk ook de gebouwen heel waardevol. Vroeger was het gebied hierrond een prairie, maar de laatste twintig jaar is alles volgebouwd. Het enige groen dat overblijft, zijn de golfterreinen op de duin en Park Atlantis."

Fantaseren over de toekomst

Het bestuur nam een studiebureau en een aannemer onder de arm. De renovatie, in drie stappen, is achter de rug. De gevel en gemeenschappelijke delen zijn bewust uniform en in functie van de architectuur, maar binnen elke unit doet ieder zijn ding. "Het is gek om te zien hoe al die identieke studio's door iedereen totaal anders worden ingericht. We zouden graag een dagje 'turen bij de burens' organiseren", zegt Bob.

"Zo'n activiteiten dragen bij tot het sociale aspect van park Atlantis. En dat is ook wat we graag opnieuw willen aanmoedigen, daarom zijn er ook ideeën voor barbecues en andere evenementen op het terrein", vult Leo aan.

Een laatste stap van het grote opwaarderingplan van de eigenaars is de vijver die onder gebouw Iris doorloopt, en het omliggend groen en de parkings. "We zijn al volop aan het fantaseren over hoe het hier nog mooier en fijner vertoeven zal zijn wanneer alles klaar is. Maar het zal nog veel voeten in de aarde hebben eer ook dit deel van de werken voltooid zal zijn", glimlacht Leo.